

Administrația Română

ORGANUL ASOCIAȚIEI GENERALE A NOTARILOR COMUNALI
DIN ROMÂNIA

Jurisprudență ★ Administrație ★ Studii ★ Informațiuni ★ Revendicări

Apare lunar

Redactor: Isac E. Isacu, notar

Redacția și Administrația

Timișoara I., Str. 10 Maiu No. 3.

CUPRINSUL:

„A. R.”: Prietenii administrației și ai notarilor.

„A. R.”: Situația notarilor.

— Circulara dlui Ministru D. Iuca. —

DIMITRIE IEȘAN, Director general în Ministerul de Interne:
Repertoriu la Monitorul Oficial.

Președintele ALEX. COMȘIA: Doleanțele notarilor comunali.

S. URSU, I. VLAD: Adunarea generală a notarilor comunali
din județul Mureș.

IOAN GHEORGHIU-BĂLȚI: Invățământul adm. în România.

GH. C., primpretor: Conducerea cancelariilor comunelor rurale.

I. SPĂTARIU, referent jud.: Membrii de drept în consiliile
comunelor rurale.

Dr. CIUPE, directorul școlii de notari din Lugoj: Des-
ființarea școlilor de notari.

EUGEN MOISE: Adunarea notarilor din Maramureș.

ALEX. MOVILĂ, primpretor: C o m u n a.

J. H. VERMEULEN, prof. univ.: Jurisprudențe administrative.

Dr. FR. GRACZI: Observațiuni la urmărirea imobilelor.

A. BĂCANU, A. PANAIT: Adunarea generală a notarilor din
județul Constanța.

C. T., doctor în drept: O reflecție.

„A. R.”: Criza de autoritate.

Comunicările prezidiului, Informațiuni, Redacționale.

Rugăm pe toți domnii colegi Notari și alți funcționari administrativi, a ne trimite articole pentru revistă, tratând situația funcționarilor precum și orice chestiuni de specialitate.

Manuscrisele primite și nepublicate nu se înapoiază.

Abonamente 300 lei anual.

Rugăm pe Dnii Notari a trimite plata abonamentului în curs, cât și abonamentele restante la adresa: Remus Ania, notar, casier-contabil al revistei „Administrația Română”, în Fratelia (lângă Timișoara).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pentru revistă răspunde: Isac E. Isacu, notar.

Taxele de membru, subvențiile pentru „Căminul Notarilor” sunt a se trimite pe adresa: Ioan Hajdeu, notar, casier central, Cociuba-Mare, p. u. Tinca (jud. Bihor).

Adresa președintelui Asociației Notarilor Comunali din România este: Alexandru Comșia, notar, Jibou (jud. Sălaj).

„Administrația Română” Secretar de redacție: N. SCURTU.

Toți colegii notari au obligația să-și facă datoria, plătind cotizațiile către Asociație și abonamentele și restanțele revistei „Administrația Română”.

Toate sumele ce se cuvin revistei se vor trimite numai casierului, d. Remus Ania, notar Fratelia-Timișoara, sau se vor plăti împuternicitului nostru

„ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ”
Revista notarilor comunali din întreaga țară.

...brutului...
...Asociației...
...notar...
...anual...
...română...
...notar...
...anual...
...română...

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ
Revista notarială comunală în România

Abonamente 300 lei anual.

Rugăm pe Dnii Notari a trimite plata abonamentului în curs, cât și abonamentele restante la adresa: Remus Ania, notar, casier-contabil al revistei „Administrația Română”, în Fratelia (lângă Timișoara).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pentru revistă răspunde: Isac E. Isacu, notar.

Taxele de membru, subvențiile pentru „Căminul Notarilor” sunt a se trimite pe adresa: Ioan Hajdeu, notar, casier central, Cociuba-Mare, p. u. Tinca (jud. Bihor).

Adresa președintelui Asociației Notarilor Comunali din România este: Alexandru Comșia, notar, Jibou (jud. Sălaj).

„Administrația Română” Secretar de redacție: N. SCURTU.

Administrația Română

Organul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România

APARE LUNAR
REDACTOR: ISAC E. ISACU, NOTAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIMIȘOARA I, STR. 10 MAIU No. 3

Prietenii administrației și ai notarilor.

Simțim o deosebită satisfacție — suntem fericiți — că, în străduințele ce depunem de a contribui cu modestele noastre puteri la promovarea administrației și la formarea unei vieți mai bune notarilor comunali, am găsit multă înțelegere și sprijin la acei cari au căderea să-și spună cuvântul în această privință și cari au posibilitatea să ne ajute.

Reprezentanții cei mai autorizați ai dreptului și administrației române, dintre cari sunt unii a căror faimă a trecut de mult granița țării, au acceptat să încurajeze și să colaboreze — prin știința și dragostea lor de neam — la acțiunea noastră, a cărei unic țel este ridicarea nivelului administrației, slujbașilor ei și — cu aceasta — dorind fericirea însăși a patriei. Suntem încredințați că, prin colaborarea acestor oameni de valoare, vom putea aduce reale foloase administrației statului nostru al cărui viitor îl întrezărim din ce în ce mai luminos.

Colaborarea LOR va fi pentru noi un stimulent în activitatea ce depunem zilnic și o mare bucurie sufletească că avem alături pe cele mai strălucite valori din lumea dreptului și administrației.

Mulțumind — în numele Asociațiunii Generale a Notarilor Comunali din România — dlor Paul Negulescu (PĂRINTELE notarilor), C. Rărineescu, Anibal Teodorescu, J. V. Vermeulen, Profesori la Universitatea din București, dr. Valer Moldovan, profesor la Universitatea din Cluj, Al. Grigorescu și P. C. Modolea, Consilieri la Comitetul Central de Revizuire, Gh. Ciupe, Consilier la Comitetul local de Revizuire Timișoara, Dimitrie Jeșan și Jonescu-Darzeu, Directori Generali în Ministerul de Interne și celorlalți prieteni și colaboratori, pentru sprijinul ce ne dau, îi asigurăm, că le vom fi pentru totdeauna recunoscători și că ne vom servi Țara și Regele conștiinți de îndatoririle noastre și devotați până la jertfirea de sine

„A. R”.

Situația notarilor.

Circulara dlui Ministru D. Iuca.

Oricât am fi de sceptici, trebuie să recunoaștem că situația noastră este pe calea îmbunătățirii, Asociația repurtând în ultimul timp unele succese cari îi asigură posibilitatea complectei realizări a tuturor dezideratelor notarilor comunali. Impunându-ne din ce în ce mai mult în ochii șefilor noștrii, ca organizație disciplinată și pusă numai în serviciul administrației și slujitorilor ei, doleanțele noastre nu se mai târâse în obscurantism, ele fiind astăzi cunoscute de conducătorii Statului nostru.

Elaborarea noului Statut Administrativ — la care luăm și noi parte prin colegul P. Popovici, — este o chestiune de scurtă durată și care va aduce — cu siguranță — definitiva soluționare a problemelor administrative și deslegarea celor mai principale preocupări din viața notarilor comunali.

Pentru ca noua lege să aibe imprimată voința unanimă a țării, d. Ministru Inculeț vizitează în acest scop pe șefii tuturor partidelor politice și nu neîndoim — noi cari cunoaștem patriotismul oamenilor de stat români — că vor da tot concursul guvernului pentru așezarea administrației Statului la înălțimea chemării și în conformitate cu cerințele imperioase ale vremurilor actuale.

În așteptarea noului statut Administrativ, Asociațiunea prin conducătorii ei, în frunte cu președintele d. Alex. Comșia, a căutat să aducă la îndeplinire celelalte necesități ale corpului notarial, reușind — cu concursul neprecupețit al Ministerului de Interne — să câștige câteva puncte de mare importanță pentru notari.

S-a obținut plata salariilor cuvenite notarilor pe anul 1932, Ministerele de Interne și Finanțe dând — în acest sens — dispozițiuni organelor subalterne. În chestiunea transferărilor, FRATELE NOTARILOR, d. Dimitrie Iuca, subsecretar de stat la Ministerul de Interne, a dat o circulară, în urma căreia se va pune capăt oricărui abuz, ori transferări nemotivate. Spicuim, fără nici o modificare, câteva pasagii — balsam sufletesc pentru toți notarii comunali:

„Pe de altă parte să faceți să înceteze odată pentru totdeauna transferările de notari de la un post la altul, mai totdeauna fără nici o justificare alta, decât aceea a intervențiilor cu caracter personal sau politic”.

„Deși recunosc cu satisfacțiune că ați întreprins deja o acțiune de înfrânare a acestui sistem învechit, totuși cred că opera aceasta ca să fie complectă sistemul trebuie cât mai grabă desființat cu desăvârșire”.

„Pentru controlul Ministerului pe viitor nici o transferare sau detașare de notar nu se va putea face fără deciziune motivată și care nu va fi pusă în executare până ce nu va obține și aprobarea Ministerului, de asemenea vor fi supuse aprobării Ministerului și numirile de noi notari”.

„Desigur că prin această măsură Ministerul nu urmărește alt-ceva, decât ca în strânsă legătură și conform cu avizul Dvs. să asigure administrației elemente cât mai bine pregătite, că transferările să fie motivate și numai pentru vine fără mare importanță sau după cererea însăși a notarilor, iar nici de cum pentru abateri grave cari trebuiesc sancționate nu prin simple transferări ci prin îndepărtarea definitivă din post a elementelor rele”.

Această circulară care poartă numărul 9642 P./1934, ne spune destul. Ne spune că soarta noastră este încredințată unor mâini bune, că glasul nostru are ascultare acolo unde se îndreaptă, ne spune că putem spera realizarea tuturor doleanțelor noastre, iar noi nu avem decât un singur răspuns: Ne vom face datoria. Vom fi la posturile noastre. Fiecare notar din fundul celei mai îndepărtate provincii va fi o cheazășie că autoritatea statului este bine reprezentată, el — notarul comunal — neavând alt ideal decât propășirea și fericirea României întregite — una și indivizibilă.

„A. R.”

A apărut:

REPERTORIU LA MONITORUL OFICIAL

CUPRINZÂND LEGILE ȘI REGULAMENLELE

DELA

1862=1934

IAR PENTRU TIMPUL MAI NOU ȘI DECRETELE REGALE, JURNALELE, CONȘILIULUI DE MI-
NIȘTRI, DECIZIUNILE MINISTERIALE ȘI COMUNICATELE OFICIALE

DE INTERES GENERAL

IN VIGOARE LA 1 IULIE 1934

CU UN

S U P L I M E N T

PENTRU TIMPUL DELA

1 IULIE 1934 — 1 AUGUST 1934

de DIMITRIE IEȘAN

Director general în Ministerul de Interne.

C U P R I N S U L

Monitorul Oficial

	Nr.	Ziua	Luna	Anul
A				
Abatori. Regulamentul lor	190	20	Nov.	1914
Regulament pentru crearea fondului destinat a servi la despăgubirea cărnurilor confiscate și la îmbunătățirea abatorilor	192	31	Aug.	1927
Vezi și Cap. IX. (art. 28—37) din legea de poli- ție sanitară veterinară sub veterinare.				
Abordaje, Regulament având de scop a înlătura abordajele între bastimente	20	26	Apr.	1906
Vezi Internaționale abordaj.				
Academii de înalte studii Agronomice. — L e g e pentru înființarea lor	169	2	Aug.	1929
Modificarea art. 1 și 11	95	26	Aug.	1933
Academia de Arhitectură. Lege privitoare la pregă- tirea militară a elevilor ei	99	27	Apr.	1932
Vezi Invățământul de arhitectură				
Academia de înalte studii comerciale și industriale din București, L e g e pentru organizarea și admi- nistrarea ei	12	13	Apr.	1913
Modificarea art. 17.				
D. L. Nr. 3921 din 11 Sept. 1919	117	12	Sept.	1919

(Urmarea în No. viitor).

Această lucrare de mare valoare este necesară oricărui notar, funcționar administrativ sau avocat.
Se poate comanda fie la autor, fie la revista noastră.

Doleanțele notarilor.

DI ALEXANDRU COMȘIA

președintele Asociației Generale a Notarilor Comunali din România prezentându-se la Prezența Consiliului de Miniștri și la Ministerul de Interne a cerut următoarele:

Subsemnatul Președinte al Asociației Notarilor Comunali din România, în legătură cu Decretul Lege pentru simplificarea Administrației, cu profund respect am onoare a că expune dezideratele notarilor comunali din România, în următoarele:

INCADRAREA:

Notarii comunali nefiind nici până azi încadrați, cerem ca încadrarea notarilor, subnotarilor și funcționarilor comunelor rurale, să se facă în conformitate cu dispozițiile Statutului funcționarilor publici, ținându-se seamă de situația lor specială.

Notarii, subnotarii, precum și ceilalți funcționari ai comunelor rurale, să aibă dreptul la avansare pe loc după merit și la gradații după vechime conform normelor stabilite membrilor Corpului didactic.

Actualii notari stabili diplomați ai Școalelor de notari, cu bacalaureat sau alte studii secundare echivalente precum și cei licențiați în drept să fie încadrați dela gradul de șef de birou până la cel de șef de serviciu inclusiv ținându-se seamă de notele calificative și vechime în serviciu.

Actualii notari stabili cu pregătiri inferioare celor specificați mai sus, precum și subnotarii stabili să fie încadrați în gradele dela subșef de birou până la șef de birou inclusiv.

Actualii notari provizorii precum și ceilalți funcționari ai comunelor rurale, să fie încadrați după vechime și pregătire în gradele dela impiegat până la subșef de birou inclusiv.

Notarilor și subnotarilor cari au absolvit școala de notari din anul 1913, și au fost mobilizați, să li-se socotească timpul pentru încadrare, gradații și pensiuine, dela data când aveau drepturi de a fi numiți în funcțiune.

NUMIRE:

La numirea notarilor să se țină seamă de dispozițiile art. 178. al L. O. A. L. 1, fiind preferiți și absolvenții școalelor de notari actualmente fără posturi, având pregătire de specialitate.

Numirea notarilor să se facă în conformitate cu prevederile statutului funcționarilor publici după o practică de cel puțin un an.

STABILITATEA:

Notarii și subnotarii precum și toți funcționarii comunelor rurale definitiv să se bucure de stabilitate în funcțiune și în locul unde funcționează.

Ei să nu poată fi tranferati decât la cerere în locuri vacante sau prin consimțământ reciproc.

DREPTUL LA PENSIUNE:

Subnotarii și ceilalți funcționari ai comunelor rurale să se bucure și ei de dispozițiile legii generale de pensiuine.

Primiți, Domnule Prim Ministru, asigurarea profundului meu respect.

București, la 10. Septembrie 1934.

Președinte,

(ss.) COMȘIA ALEXANDRU.

Secretar general,

(ss.) ROMUL ARON.

DELA LIGA ANTIREVIZIONISTĂ. Cu prilejul adunării generale a notarilor din județul Mureș, care a avut loc în ziua de 6 crt., fiecare dintre participanți s'a înscris în liga antirevizionistă, depunând în mod solemn jurământul. Această adunare a fost la înălțime și felicităm pe președinte, colegul Simeon Ursu.

Deasemenea, în adunările județelor respective, notarii din Maramureș și Constanța s'au înscris și individual sub eutele drapelului ligei antirevizioniste.

— * —

Ori ce manifestare a ligei antirevizioniste la care au participat în mod efectiv colegii notari ni se va aduce de urgență la cunoștință pentru a face darea de seamă în revistă și în ziarul Universul.

— * —

Revenind asupra apelului publicat în numărul trecut al revistei, cerem tuturor colegilor notari, să cerceteze toate bibliotecile oficiale ori particulare căutând să găsească documente din care să reasă drepturile românilor asupra Ardealului, trimițându-le fie direct pe adresa ligei, fie la revista noastră.

— * —

Datoria fiecărui coleg notar este, ca să organizeze întruniri cu caracter antirevizionist în centrele unde până acuma nu s'a luat această inițiativă. Trimitem la cerere material de conferințe și studii asupra mișcării antirevizioniste.

Adunarea generală a notarilor comunali din jud. Mureș.

În ziua de 6 Octomvrie a. c. în sala festivă a Prefecturii județului Mureș, s'a ținut adunarea generală a notarilor din județul Mureș.

Au luat parte 70 notari, plus un însemnat număr de subnotari și secretari comunali diplomați ai școalelor de notari.

Adunarea generală s'a deschis de președintele Filialei Mureș dl Simion Ursu.

Sosirea d-lui Prefect F. Porubski este călduros aplaudată. D-sa este însoțit de D-nii St. Pantea, Radu, Rusu, Albu și Bozedeanu, colaboratorii D-sale mai apropiați și vechi sprijinitori ai interesele notarilor.

Președintele dl S. Ursu, prin o simțită cuvântare salută pe D-l Prefect, relevând că D-sa prin ascultarea părintească a doleanțelor notarilor s'a situat între cei mai apropiați prieteni ai corpului notarial, și îl roagă ca în același spirit de înțelegere să fie și pe mai departe sprijinitorul corpului notarial, mai ales în ceea ce privește încadrarea și definitivarea lor, asigurându-l de tot devotamentul și recunoștința corpului notarial din județ.

În răspunsul său, dl prefect mulțumește președintelui pentru călduroasele sale cuvenite, cu cari a fost salutat, declarând că și în viitor va fi același sprijinitor al intereselor notarilor, apreciind la justa valoare importanța lor în general, și apreciind activitatea notarilor din județ, în urma căreia județul Mureș este considerat ca unul dintre cele mai bine administrate și gospodărite județe, fapt remarcat de Înălții oaspeți ai județului M. S. Regele, M. S. Regina Maria și Domnul Prim-Ministru G. Tătărescu.

Dă îndrumări notarilor cu privire la rezolvarea mai multor probleme de interes obștesc.

Intrându-se în ordinea de zi, se votează contul de gestiune pe anul 1933-34, după care Președintele dă citire Raportului general, pe care prin o fericită inspirație l'a publicat în întregime și comunicat membrilor odată cu convocarea. Raportul conține o documentată expunere a tuturor problemelor, cari privesc în deaproape situația notarului ca: Remizele și indemnizațiile de încasare. Incadrarea, salarizarea și ordonanțarea diferenței de salar pe 1926-29, rămășițele de salar pe 1932, arătând demersurile făcute, rezultatele obținute și planul de acțiune viitoare.

Adunarea generală ia act de raport aprobându-l cu unanimitate.

Luându-se în discuție intrarea membrilor în Liga antirevizionistă, unanimitatea membrilor se înscriu membrii activi ai ligii, depunând în mod solemn legământul. Dl Vlad I. propune ca să se trimită o telegramă de adeziune Președintelui Ligii D-lui Stelian Popescu. Adunarea generală aprobă cu însuflețire.

Dl Vlad I. referă asupra modificărilor ce se impun Statutului Societății de ajutorare pentru caz de moarte, pentru a fi în concordanță cu Statutul nou al Asociației. Referatul se primește.

Asupra raportului general dl I. Vlad interpelează pe președinte, ca în calitatea sa de participant la adunarea generală din București și de vice-președinte al Asociației notarilor din România, să explice adunării originea conflictului existent între Conducerea centrală a Asociației și a câtorva membrii grupați în jurul revistei Cuvântul Notarului, atrăgând atenția, că acea revistă în numărul său din Septemvrie a. c. are mai multe articole injurioase, față de Conducerea centrală a Asociației careia se aduc învinuiri grave, și care prin felul cum este scrisă constituie o rușine și o deservire a intereselor întregului corp notarial.

Președintele dă o amănunțită dare de seamă despre adunarea generală ținută la București, arătând și originea conflictului, desminșind afirmațiile cu referire la persoana sa.

Adunarea generală ia act de expunerea făcută și la propunerile membrilor I. Vlad, A. Boțian și Andrei, primește cu unanimitate moțiunea: Adunarea generală a notarilor din județul Mureș, constată și regretă atitudinea nedemnă și dăunătoare intereselor corpului notarial a autorilor articolelor din sumarul revistei Cuvântul Notarului Pag. 2, 3, 4, 5, 7, 9, 11 precum și a afirmațiilor nedovedite din Poșta redacției. Invită Conducerea centrală a Asociației ca să se justifice față de acuzele aduse, fie prin instituirea unei comisii care să verifice gestiunea anilor trecuți, fie prin publicarea în corpul revistei a Conturilor de gestiune pe articole a acelor conturi. Face apel la uniune, considerând, că orice act de desmembrare servește alte scopuri decât ale corpului notarial.

Președintele invită adunarea ca în sensul dispozițiilor noului Statut să aleagă noua conducere, propunând ca în consiliul de administrație să se aleagă maximul de membrii admiși de Statut. Depunând mandatul, președinția adunării o ia dl Golea

M. ca președinte de vârstă, care suspendă ședința pentru a se face candidările.

La redeschiderea se proclamă aleși cu unanimitate membrii în consiliul de administrație d-nii: Andrei E., Boțian A., Drăgan I., Gheorghel D., Marcu V., Moga D., Mureșan L., Nașcu A., Pop I., Ursu S. și Vlad I. Totodată se aleg și 3 cenzori titulari și 3 supleanți.

Consiliul de administrație se întrunește apoi în

ședință constituindu-se și alegând ca Președinte pe dl Ursu Simion, Secretar dl Vlad Ionel, Casier dl Marcu Vasile, Vicepreședinte dl A. P. Boțian.

Președintele mulțumește adunării pentru încrederea depusă în noua conducere, după care declară adunarea generală închisă.

Simion Ursu, Președinte.

Ionel Vlad, Secretar general

Invățământul administrativ în România.

de IOAN GHEORGHIU, funcționar-administrativ.

Bălți-Basarabia.

În România deși numărul funcționarilor administrativi, este destul de mare, totuși statul nu s'a ocupat aproape de loc, de pregătirea lor, profesională, morală etc.; dovadă că nici până în prezent n'avem organizat un învățământ administrativ.

S'au creiat diferite școli; de specialitate: Școli normale, Comerciale, Meserii etc., ramura administrativă care este și ca tot o specialitate, a fost lăsată mai prejos ca altele.

În această direcție în Basarabia au ocupat și ocupă funcțiuni diferite categorii de oameni, fără cunoștințe, fără pregătire și fără interes, așa de exemplu, un absolvent al școlii agricultură, ocupă post de notar, un absolvent al școlii normale, ocupă post de notar, iar în urmă i se dă delegație de prim-pretor, acestor funcționari, pe lângă că le lipsesc cunoștințele necesare, apoi le lipsește chiar și buna voință de a munci, ne fiind pregătiți pentru serviciul administrativ, așteptându-și din moment în moment post vacant în cariera, pentru care au fost pregătiți.

În țările străine, problema pregătirii funcționarilor administrativi, a fost luată în seamă destul de serios, astfel în Franța, s'a creiat un învățământ profesional administrativ pe lângă Universitatea din Paris, care eliberează un certificat de studii administrative, precum și un institut de urbanism al Universității din Paris.

În Polonia, s'a creiat din inițiativa institutului administrativ, o școală superioară pentru complectarea și perfecționarea educațiunii profesionale a funcționarilor.

La noi însă, deși Legea pentru Unificarea Administrativă din 1925, prin art. 378, cât și Legea pentru organizarea Administrației Locale din 1929 prin art. 548 prevăd înființarea de Școli Administrative, toate aceste texte de articole n'au rămas de cât litera moartă, nici un guvern nu și-a îndeplinit această

frumoasă inițiativă.

Cu toate acestea și în țara noastră datorită unor oameni buni voitori, ca Dl **Paul Negulescu**, Prof. Universitar și alții, s'au înființat două școli Administrative particulare în București și anume: Școala Superioară de Documentare și Științe Administrative și Școala Superioară de Științe de Stat, aceste școli conduse de cei mai distinși profesori universitari și frecventate de fii de țărani, din toate colțurile țării, care o încep cu o știință la bază de cel puțin curs inferior secundar, până la doctorat, doritori de a se destina carierei Administrative, au dat cele mai frumoase rezultate.

Diplomații acestor școli, ocupând diferite funcțiuni superioare de stat, județ și comună, au dat dovezi, că numai un absolvent al școlii administrative prezintă garanții, răspundere și pregătire profesională serioasă, pentru un post de funcționar ad-tiv.

Aceste școli, deși având o vechime, atât una cât și alta, deși au dat dovezi destul de serioase pentru pregătirea elementelor ce le frecventează, totuși statul nu le dă meritul cuvenit.

Suntem din nou în ajunul pregătirii unei noi legi administrative, care cred c'ar avea datoria ca cel puțin în al unsprezecelea ceas, ar trebui să clarifice situația pregătirii funcționarilor administrativi, de carieră prin organizarea învățământului Administrativ.

Contopirea acestor două școli Administrative particulare, care au acelaș program și acelaș scop într'o singură școală administrativă de stat, ar fi una din soluțiile cele mai favorabile pentru întreg corpul de funcționari Administrativi, din România întregită, punând Administrația pe picior de egalitate cu celelalte ramuri de știință, dispărând rutinismul și analfabetismul administrativ.

Conducerea cancelariilor primăriilor rurale.

Ministerul de Interne, printr'o comisiune instituită ad-hoc anul trecut, a elaborat o serie de norme generale pentru întocmirea lucrărilor și ținerea registrelor din cancelariile comunelor rurale pe care le-a editat într'o broșură și cu ord. circular Nr. 8842 din 6 Iulie 1933, le-a trimis primăriilor spre aplicare cu începere dela 1 Ianuarie 1934.

Se observă, că aceste instrucțiuni și formulare s'au alcătuit în pripă: Notarul, care este practicianul prin excelență al tuturor lucrărilor ce cad în sfera de activitate a administrației rurale și care, ca adânc cunoscător al vieții administrative sătești, putea să aducă prețioase contribuții la elaborarea unor norme potrivite pentru reorganizarea lucrărilor dela primăriile rurale pe baza principiilor de simplificare.

Că normele și formularele din broșură au lipsuri și că în loc de a aduce simplificarea mult așteptată în conducerea agendelor primăriilor, le-a complicat manipularea lor, o dovedesc observațiunile noastre de mai jos, formulate după o sumară examinare a instrucțiunilor și formularilor din broșură.

Nu intenționăm să facem o critică propriu-zisă a dispozițiilor oficiale cuprinse în broșură ci numai să semnalăm unele lacune și nepotriviri a căror complectare, respectiv înlăturare le pot aduce îmbunătățiri.

Ținem însă să accentuăm încă odată părerea noastră că prin complectarea comisiunii dela Minister cu încă un membru reprezentant al Asociației Notarilor din România, s'ar fi ajuns la o lucrare mai desăvârșită a cărei aplicare nu ar fi întâmpinat dificultăți — așa cum s'a întâmplat — căci îndrăsnim să afirmăm că nici 10% din primăriile rurale n'au aplicat aceste norme până în prezent. Este adevărat însă, că în afară de considerente de ordin practic, neaplicarea lor se datorește și situației financiare grele în care se găsește comuna în timpul de față, situație care nu le permite aprovizionarea cu toate registrele obligatorii prevăzute în broșură, valoarea lor ridicându-se la câteva mii de lei.

OBSERVAȚIUNI ȘI PROPUNERI

referitoare la aplicarea instrucțiunilor generale pentru întocmirea lucrărilor și ținerea registrelor din cancelariile primăriilor comunelor rurale.

I. Înregistrarea actelor.

1. La registrul de intrare-ieșire adm., trebuie să se mențină sistemul cu Nr. anterior și Nr. ulterior cu rubrică separată, căci menționarea numărului sub care s'a înregistrat răspunsul, nu este suficient pentru legătura dintre actele referitoare la aceeași chestiune, deoarece înreg. actului din urmă se face fără a se menționa Nr. actului anterior (Instr. pag. 4 alin. penultim).

2. Numărul de dosar depe hârtia înregistrată să se scrie într'o rubrică a ștampilei de sosire sau dedesubtul ei acolo unde ștampila n'ar avea un asemenea loc. (Instr. pag. 4 șirul 16.)

3. Instrucțiunile Ministeriale nu amintesc nimic despre indicele alfabetic fără de care este imposibil a se concepe conducerea unei arhive. Credem că este numai o omisiune și că conducerea acestui registru de mare importanță va fi și pe mai departe obligatorie.

II. Dosarele actelor.

Sistemul de dosare prevăzut în Instr. Min. este nu numai nepractic, dar aplicarea lui face aproape imposibilă conducerea arhivei și orientarea în căutarea actelor.

Instrucțiunile prevăd în total 47 dosare, la care se mai adaugă încă un număr de circa 10 dosare speciale, cari trebuie înființate separat.

Repartizarea acestor dosare pe departamente Ministeriale și alte autorități și numerotarea acestora cu numere romane având apoi fiecare dosar mai multe subdiviziuni însemnate cu litere, face ca manipularea arhivei să fie cât se poate de grea, răpind mult timp notarului sau ajutorului său.

Dosarul Nr. XIII „Circulări”, n'are nici un rost căci ordinele circulare originale, puse la dosarele respective, pot fi consultate oricând. De ce să piardă notarul sau ajutorul său timpul cu copierea tuturor circularelor primite la comună, numai pentru a consuma hârtia și a aglomera arhiva primăriei cu un dosar inutil în plus.

III. Propuneri.

a) La manipularea arhivei.

1. Să se mențină în vigoare dosarele colective numerotate consecutiv cu cifre arabe, fără subdiviziuni pe litere, căci acest din urmă sistem este foarte greu de aplicat și nepractic.

2. Numărul dosarelor să nu fie limitat în minimum sau maximum, ci să se lase ca fiecare Notariat — în V. regat fiecare comună rurală — să-și înființeze atâtea dosare, câte reclamă buna conducere a arhivei, ținându-se seamă de numărul mai mic sau mai mare și felul actelor înregistrate în cursul anului.

3. Actele să se coasă la dosar numai la sfârșitul anului, păstrându-se până atunci în scoarțe tari, căci prin cusutul actelor la dosar din caz în caz și scoaterea lor atunci, când avem nevoie de ele în cursul anului, atât coperta de dosar cât și actele, se deteriorează așa, că la sfârșitul anului ele sunt sdrențuite.

Sunt multe acte (dosare de hotărîri, planuri și proiecte de lucrări, etc.) cu cari se lucrează luni de zile — ba chiar depe un an pe altul — și acestea nu pot fi cusute la dosar decât după rezolvirea definitivă a lor.

4. Pentru fiecare chestiune mai importantă dela acelaș dosar, să se întocmiască câte o fascicolă separată cu copertă de dosar moale, în care să fie așezate toate actele referitoare la aceiaș chestiune cu legătură între ele și cu menționarea numerelor de înreg. pe copertă, cari fascicule, la sfârșitul anului se vor coase la dosarul respectiv, la numărul curent de bază al fascicolei. Altfel, dosarele mari colective, vor fi scoase mereu dela arhivă și restituite oridecâteori sosește vre-o corespondență nouă cu privire la chestiune.

b) Ședințele consiliului comunal.

1. Să se mențină și pe mai departe sistemul de a se da număr curent general fiecărei hotărîri a cons. în fiecare an, căci sistemul de a se da hotărîrilor număr curent nou la fiecare ședință, este nepractic și dă loc la confuziuni și încurcături.

2. Să se suprimă obligativitatea (neprevăzută de lege), ca fiecare hotărîre din sumarul ședinței să fie semnată de consilierii, cari au luat parte la vot, rămânând ca ei să semneze numai la sfârșitul sumarului. Altfel, în ședințele cu mai multe chestiuni la ordinea zilei, ar urma ca jumătate din timpul ședinței să se piardă cu facerea semnăturilor, îngreunând mersul lucrărilor și întârziând terminarea ședinței. Când sunt chestiuni votate nominal, se va menționa numai la punctul respectiv cine a votat pentru și cine contra. Semnarea separată nu este necesară, întrucât și așa, sumarul înainte de semnare se citește și dacă se observă vre-o omisiune sau greșală, se poate complecta sau rectifica sumarul.

c) Diferitele registre și condicii administrative.

1. Registrul membrilor comunei (Anexa 4 pag. 97, Instr. pag. 18).

Nu este corect a se lăsa locuri libere în registru, la familie, în vederea înscrierii copiilor ce se vor naște după întocmirea registrului căci atunci, nu se

poate da numere curente la registru; deasemenea, nu se poate da număr curent numai la capul familiei, căci în acest caz nu se poate constata în orice moment numărul total al sufletelor înscrise în registru, decât dacă se numără individual și separat membrii familiei, ceea ce este nepractic. Nouii născuți se pot înscrie la sfârșitul literei respective, făcând în rubrica „observațiuni” mențiune despre numărul curent sub care se află părinții, iar la părinți, numărul curent sub care s'a înscris noul născut.

2. Registrul alegătorilor la comună, județ și celelalte colegii (Anexa 6 pag. 101 și Instr. pag. 20).

Acest registru ar fi avut rost atunci, când ar fi înlocuit pe toate celelalte registre electorale. Așa, sporim numai registrele primăriei cu încă unul care are mai mult caracter statistic, decât de utilitate directă pentru alegeri, știut fiind că ori de câte ori se fac alegeri la vreun colegiu, judecătoriile cer primăriilor liste noi sau copii depe liste în câte 3 exemplare, după modelul prevăut de legea electorală, care liste se anexează apoi la dosarele alegerilor.

Menționarea în registru, în dreptul numelui persoanei, a calității sale de alegător prin cuvântul „da” nu este suficient, căci nu se arată pe ce bază s'a făcut acea mențiune și astfel, este necontrolabilă înscrierea. Ar trebui înscris cel puțin Nr. curent din lista colegiului respectiv, unde figurează ca alegător.

3. Registrul autorizațiunilor de construcție (Anexa 8 dela pag. 104 Instr. pag. 22).

Regulamentul pentru alinierea satelor și constr. caselor țărănești din 1894, nu este aplicabil în Ardeal și deci, nici formularul de autorizație nu corespunde cerințelor prevăzute de normele din Ardeal, unde sunt în vigoare încă regulamentele de construcție județene, sau — acolo unde s'au întocmit — regulamentele comunale de construcție prevăzute de legea administrativă.

4. Registrul general de registre și dosare (Anexa 9, pag. 106 Instr. pag. 22) trebuie să aibă și coloană pentru numărul curent al registrului, iar după numărul volumului și dosarelor, o rubrică pentru numărul filelor — lucru foarte important la un registru sau dosar.

5. Registrul de diverse (Anexa 13 pag. 113 Instr. pag. 24, Capitol 19 „Tutele”). În Ardeal, fiind în vigoare încă legea tutelară art. XX din 1877, trebuie să se conducă registrele și evidențele prescrise de acea lege.

d) Registrele de contabilitate.

1. Registrul jurnal de casă (Anexa 22 pag. 149)

Rubricile din formular nu corespund cu cele cuprinse în explicațiunile dela pag. 44 din instrucțiunii, unde ni se vorbește de 17 rubrici, iar formularul are numai 15 rubrici. Să se lase în formularul de jurnal

atât la încasări cât și la plăți, rubrici pentru toate fondurile și în plus câte o rubrică liberă pentru eventuale fonduri înființate între timp.

2. Registrul pentru înscrierea veniturilor (Anexa 23 pag. 151, Instr. pag. 45).

Formularul este greșit întocmit, având pe ambele părți același formular dela „Credit”. Să se tipăriască în partea stângă a registrului formularul de „Debit” așa cum prevede Reg. contab. com. rurale Md. Nr. 6, căci altfel nu poate fi utilizat. Aceste registre, de 3 ani se tipărește tot greșit.

3. Registrul de averea comunei (Anexa 27, pag. 159, Instr. pag. 48).

Îi lipsește Nr. curent. Cum se poate concepe un registru inventar fără număr curent?

Cum se poate face mențiune pe actul de procurare (contracte, facturi, etc.) sub ce număr s'a înscris în registru, obiectul cumpărat? Rubricile sunt insuficiente. Trebuie să se completeze formularul pe lângă Nr. curent, cel puțin cu următoarele rubrici: Nr. și data jurnalului de casă sub care s'a achitat costul obiectului, actul în baza căruia s'a procurat și rubrică pentru operarea scăderilor. Ar fi bine să se

împartă inventarul numai în 2 părți principale — „Imobile” și „Mobile”. Căci dacă se aplică împărțirea în patru categorii, din care trei pentru mobile, cu număr curent separat, este nepractic.

4. Registrul angajării cheltuelilor. (Anexa 28. pag. 162, Instr. pag. 49).

Lipsește numărul curent al registrului la fiecare art., rubrica „Suma angajată” și „Totalul angajării”, având rubrică numai pentru suma disponibilă.

5. Registrul de debit și credit (rolul impozitelor, taxelor și contrib. comunale) Anexa 29, pag. 163, este nepractic și aproape imposibil de condus, căci debitele și încasările nu sunt așezate separat pe fonduri respective pe categoriile de venituri specificate în legea pt. org. finanțelor locale; nu are rubrici pentru totalizare pe fonduri la debite și credite. Din această cauză nu se pot face bilanțuri pe fonduri, nici bilanțul general al datoriiilor unui contribuabil și alegerea rămășiței. Lipsesc rubricile pentru numărul curent al rolului din exercițiul anterior și Nr. procesului verbal de impunere, în baza căruia s'a făcut debita-rea în rol.

Gh. C., primpretor.

Membrii de drept în consiliile comunelor rurale.

Guvernul actual, venit la cârmă în timpuri atât de grele, — trebuind să realizeze îmbunătățiri și îndreptări pe toate terenurile și să tindă spre a ameliora situația grea în care se găsește întreagă viața publică, între primele sale preocupări a adus și legii administrative unele modificări importante pentru viața publică din comunele noastre.

Între aceste modificări găsim la art. 4, reînființarea consilierilor de drept în comunele rurale. Am zis reînființare, pentru că instituția consilierilor de drept în comunele rurale, a fost în ființă din 1925 până la 1929, când s-a desființat.

Administrația și gospodăria comunală însumând o complexitate de noțiuni din diverse domenii (cultural, financiar, sanitar, edilitar, etc.), pretinde o serioasă pregătire dela persoanele, cari fac parte din organele deliberative și executive ale comunei.

În majoritatea comunelor rurale, consilierii aleși sunt săteni plugari, cari — dela sine se înțelege — nu au de unde cunoaște legile și regulamentele de administrație publică (prea multe la număr și cu ușurință votate) și nu posedă cunoștințe depline și vederi precise în multiplele probleme administrative

și gospodărești, deci ei nefiind orientați în atribuțiunile lor legale, în multe cazuri nu lucrează îndeajuns de bine pentru prosperarea comunei.

Consilierii de drept însă, — așa cum s-a prevăzut în legea modificătoare, într'o proporție care nu strică rostul sufragiului universal, — fiecare specialist în ramura sa de activitate, sunt acei cari îmbogățesc activitatea consiliului, trezesc în consilierii săteni îndemnul la muncă pentru interesele obștești, îi obișnuiesc cu interpretarea legilor și cu interesul de a le consulta.

Consilierii de drept sunt chemați de a infăptui așa zicând educația civică în consiliul comunal.

Din cele de mai sus vedem, că desființarea acestei instituțiuni nu a fost cu nimic justificată și reînființarea consilierilor de drept în comunele rurale, s-a impus categoric atât în interesul general, cât și în interesul local.

Deci este binevenit Art. 4 al legii modificătoare și credem, că în curând vom vedea foloasele reale aduse în gospodăria și întreaga activitate publică a comunelor rurale.

I. Spătariu, referent jud.

Desființarea școalelor de notari.

Școalele de notari din Arad, Lugoj și Făgăraș au luat ființă în baza unor Regulamente speciale, aprobate de către Ministerul de Interne în anul 1924. Ele au fost confirmate în L. U. A. din 1925. În anul 1926 s'a întocmit un Regulament uniform pentru organizarea și funcționarea tuturor școalelor, care cu modificările aduse în 1928 a rămas în ființă până astăzi. Art. 548 din L. O. A. L. prevede, că actualele școli de notari vor continua a funcționa până se vor înființa școli profesionale administrative.

Ministerul de Interne prin o dispoziție a sa din Aprilie a. c. a comunicat școalelor, ca pe ziua de 31 Maiu să înceteze ori ce activitate, mai apoi a organizat un curs de câte-va luni cu licențiați în drept pentru a-i pregăti pentru posturi de notari. Citesc în ziare că acum se deschide un al 2-lea astfel de curs.

Desființarea școalelor este urmarea omiterii cheltuielilor de susținerea lor din bugetul în curs. Să vedem dacă măsura luată cu consecințele ei este folositoare administrației.

Școalele de notari au pregătit teoretic și practic o seamă de funcționari administrativi: notari, subnotari, secretari de plasă și impiegați comunali.

În viața publică a Statului, o parte de căpetenie o formează administrația. Ea este însăși viața de toate zilele. Prin rostul ei, prin rolul ei, ea pătrunde în cutele cele mai tainice și în ascunzișurile cele mai secrete ale vieții omenești. Ea canalizează acțiunile și aspirațiunile individuale în aceia, ce se chiamă „Interes obștesc.”

Viața cetățenescă este cuprinsă în cercul unor norme de drept. A propaga aceste norme și a face să între în conștiința fiecăruia transformându-le în patrimoniu comun este de datoria administrației. Ea veghează la căpătâiul vieții și averii cetățenilor. Ea pune la punct moravurile rele și ia măsuri de întronarea echilibrului social. Intervențiunile ei sunt pilduitoare, căci ridică moralul indivizilor, din care se formează cel al colectivității, care apoi dă prestigiul unui neam. Actele vieții publice sunt călăuzite de administrație. Cum în fiecare manifestațiune publică este o notă educativă, factorii administrației în lucrarea lor având în mână făclia culturii, vor lumina căile societății. Dela poveștile din șezătorile sătești, conferințele, piesele teatrale pentru popor, înjgheburile de coruri și fanfare țărănești până în punerea în ființă a societăților de cultură cu reviste

de adâncă și înaltă știință, toate aruncă sămânța culturii în diferitele straturi sociale pentru formarea și ridicarea nivelului cultural al poporului. Dar lumina răzbește cu greu și imprăștiie anevoe întunericul. Ogorul cultural al poporului nostru este încă înțelenit, trebuie forțat plugul, ca el să pătrundă. Această forță o dă Administrația.

Ideia Statului național român trăește prin conștiința vie a cetățenilor, deci atât în școala propriu zisă, cât și în școala vieții trebuie educație în spirit patriotic, căci flacăra dragostei de neam și de Țară, ținută aprinsă, este cel mai bun mijloc de apărare contra vrăjmașilor. Administrația de astăzi nu poate fi naufragiul celor scăpătați, dar nici puntea de comandă fără discuțiuni. Iată deci importanța ce o are pregătirea funcționarilor pentru administrație.

Un belciug foarte important în lanțul vieții administrative îl formează notarul comunal. În viața satelor noastre el trebuie să fie de toate: administrator, gospodar, judecător, tutor, perceptor, portărel, pompier, paznic etc.

În fața acestui rol trebuie să aibe o temeinică și multilaterală pregătire teoretică. Dar administrația comunală fiind complicată cere și experiență îndelungată. În școalele de notari în timp de 10 luni s'a predat dreptul Constituțional administrativ, civil și pentl, financiar, Contabilitate, legile speciale, igiena și agricultura, s'au făcut și lecțiuni practice, adică ele au dat absolvenților de liceu cunoștiințe teoretice și practice necesare pentru funcțiunea specială de notari.

Ministerul de Interne a dispozat a se numi notari licențiați în drept. Nimic de zis. Măsura este egală și tinde la înălțarea calificației notarilor.

Conform cu dispozițiunile cuprinse în legea Statului Funcționarilor Publici și a altor legi de organizarea, toți funcționarii se numesc în primul grad de funcțiune publică și în mod provizor. Funcțiunea de notar este o funcțiune specială, neîncadrată în gradele prevăzute în art. 69 din Regulamentul statul. funcț. publici. Cu toate acestea în trecut normal prima treaptă a acestei funcțiuni a fost funcțiunea de subnotar, în care au fost numiți absolvenții școalelor de notari, ca după o practică de mai mulți ani să fie înaintați notari. Nu se poate tăgădui, că licențiații în drept pot avea o mai completă pregătire teoretică pentru cunoașterea și discuta-

rea dreptului și a dreptății, decât absolvenții școalelor de notari, cari au făcut numai 10 luni de cursuri. Dar administrația exterioară comunală este atât de vastă și de complicată în cât chiar absolvenții de facultate nu se vor putea încadra în ea, decât după ani de experiență și de practică administrativă. Nu mă îndoiesc că la cursul licențiaților se vor ține conferințe teoretice frumoase și cuprinzătoare. Cred însă că licențiații pentru a deveni notari buni au mai mare nevoie de experiență. De aceea cred, că numirea licențiaților de notari nu trebuie să se facă prin excepție și în mod exclusiv, ci ar trebui puși și ei la obligația să facă mai întâiu practică efectivă și numai după aceea să li-se încredințeze posturi conducătoare de notari. Nimirile făcute în aceste condițiuni vor contribui la îmbunătățirea administrației comunale. Dar stagiul făcut va fi și o dovadă, că candidatul licențiat a imbrățișat cu sinceritate cariera de notar, în care va și rămânea.

În administrația vastă a comunelor mai trebuie și alți funcționari, ca: subnotari și impiegați, cari sunt ajutoarele notarilor. Dacă s'a înălțat cerința de calificare a notarilor este logic, ca și dela ceilalți funcționari să se ceară o pregătire teoretică mai înaltă înlăturându-se elementele nepregătite. Ori școala secundară, cea inferioară, ca și cea complexă, nu dă nici o pregătire profesională, este nevoie de o școală, care să pregătească elemente necesare administrației comunale, ceiace până acum au făcut școalele de notari. Iată deci pentru ce se impune necesitatea menținerii acestor școale chiar în număr redus și cu un număr restrâns de elevi de câte 50—60 de bacalaureați, cari după absolvire să

fie numiți impiegați și subnotari și cari apoi asemenea să poată fi numiți notari în concurență cu licențiații în drept, deoarece în viață nu numai pregătirea teoretică califică pe indivizi pentru anumite posturi și calitățile personale. Dealtfel în administrația comunelor și județelor, ca și în cea de Stat funcționarii de aceleași grade sunt cu pregătire teoretică diferită. Câți dintre șefi de birouri și șefi de serviciu fără licență în drept fac servicii excelente în locurile unde sunt puși.

Dacă se vor găsi licențiați în drept pentru posturi de notari în localități mai mari, nu se vor duce însă în comune, ascunse printre dealuri, unde s'ar reclama poate mai mult prezența unor funcționari cât mai bine pregătiți.

Să nu se uite nici împrejurarea că mulți absolvenți de liceu lipsiți de mijloace, au făcut ce au putut și au frecventat aceste școale 10 luni, după ce au luat diplome și s'au văzut cu posibilitatea unei existențe modeste. Această posibilitate va lipsi în viitor, iar tinerii absolvenți de liceu fără putință de a continua studiile la facultăți vor îngroșa numărul intelectualilor fără căpătâi, cu perspectiva unui nou somaj.

În concluzie socotesc că menținerea acestor școale chiar în număr redus și cu număr de elevi restrâns, recrutați numai dintre bacaulauriați este o cerință pentru problema administrativă și socială deopotrivă.

Dr. CIUPE

directorul școalei de notari din Lugoj.

Prezidiul Asociației generale a Notarilor comunali din România.

COMUNICAT Nr. 17-1934.

Tuturor Domnilor Președinți de județe și Notari comunali din Țară,

Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că în ziua de 24 Septembrie a. c. în fața onor. Inaltei Curți de Casație era fixat procesul intentat de colegul nostru Nicolae POCREAN, pentru recunoașterea încadrării conform salariilor avute în anul 1929, precum și pentru recunoașterea indemnizației speciale pe anii 1926—1929, acest proces amânându-se pe ziua de 11 Februarie 1935.

Totodată Vă comunic, că pe ziua de 12 Noiembrie a. c. avem din nou desbatere în cauza colegilor din Bilhor pentru recunoașterea indemnizației speciale pe anii 1926—1929.

Deoarece îngrijirea acestor procese reclamă speze foarte mari, rugăm pe toți Domniile președinți a înainta Cassiericii noastre taxele restante și pe cu-

rent, căci în lipsă de bani pot fi periclitate interesele noastre, iar răspunderea va cădea asupra acelor cari nici în ora a unsprezecea nu ne dau concursul.

Am insistat și la ședința din 8 crt. asupra acestei îndatoriri insist și acum: **Faceți-vă datorința!** Dați-ne cel puțin concursul material și atunci avem nădejdie de reușită.

Jibou, jud. Sălaj, la 29 Sept. 1934.

Președinte,

(ss) **Alexandru COMȘIA.**

— * —

Ca urmare la intervenția Asociației Generale a Notarilor Comunali din România, Ministerul de Interne, Direcțiunea Administrației de Stat, prin adresa No. 10.658 P. 21 Sept. 1934, cere prezidiului nostru a i-se aduce la cunoștință toate transferările arbitrare, ori acelea cari nu au fost motivate.

În consecință invităm pe toți colegii a ne relata cazurile concrete pentru ca președintele ns., d. Alex. Comșia să poată interveni în fiecare caz în parte.

Adunarea notarilor din Maramureș.

În luna trecută a avut loc, în comuna Ocna Sugătag, ședința asociațiunii notarilor din județul Maramureș, sub prezidenția Domnului Moise Eugen, secretar fiind Dl. Grigore Câmpeanu. La această adunare a participat Dl. Prefect al județului Mihali Gavrila, delegatul prezidiului Asociațiunii Generale a Notarilor comunali din România, Dl. Leon Bârlea, notar Halmei, Bretan Aurel, președintele notarilor din Satu-Mare, Oroșan Vasile, revizor școlar, Mihali Longin, șef de cabinet al domnului Prefect și Dl. contabil Cnir.

Domnul președinte Eugen Moise, deschizând ședința, salută pe cei prezenți, apoi ia cuvântul Dl. Leon Bârlea, reprezentantul prezidiului Asociațiunii Generale, în numele căruia salută adunarea printr-o frumoasă cuvântare, asigurând pe notarii din Maramureș de tot concursul Asociațiunii.

În continuare spune că notarul a devenit un element a cărui importanță astăzi este recunoscută ca indispensabilă în viața comunelor rurale și trebuie să i se asigure existența la care are dreptul.

Domnul Bretan Aurel, președintele Asociațiunii Notarilor din Satu-Mare, relatând rostul asociațiunii profesionale a notarilor, arată că — după exemplul dat până în prezent — notarii să-și facă și pe mai departe datoria. E timpul, spune d-sa, ca să căutăm să ne ferim pe toate căile de multele neajunsuri pe care le putem înlătura strângându-ne rândurile. Menționez că Asociațiunea Generală și până acuma a activat destul de frumos, sub conducerea Președintelui Alex. Comșia, aducând servicii atât de frumoase corpului notarial, și am toate încrederea, că notarii din acest județ sub conducerea distinsului prefect Dl. Mihali Gavrila vor ajunge la rezultate fericite. Notarii mai au drepturi de câștigat, care sunt știrbite prin diferitele legiuri: încadrarea, salarizarea și stabilitatea. În concluzie se recere ca la frontiera de nord a țării notarii să fie straje neadormită, lucrând cu conștiinciozitate pentru prosperarea administrației.

Trecându-se la obiectul No. 2, adunarea generală cu unanimitate votează și aprobă gestiunea asociației județene pe anul 1933-1934. După votarea bugetului, adunarea generală delegă doi membrii în Asociațiunea Funcționarilor Administrativi din Ardeal.

Dl. notar Nagy Alexandru face o comunicare cu privire la modul de încasare, echilibrare și înființarea de venituri comunale pentru deficitul bugetare.

Dl. Bretan Aurel, făcând o expunere asupra legii finanțelor locale, relatează că cel mai bun sistem de

echilibrare și înființarea de venituri pentru deficitul bugetare este înființarea unei cote suplimentare prevăzută de art. 72 din legea L. U. C. D. Se va face intervenție ca dispozițiunea art. 9 din L. F. L. să fie modificată în sensul, ca aceste cote să poată întrece procentul de 50% prevăzut după necesitatea locală.

Citindu-se scrisoarea Dlui Președinte al Asociațiunii Generale a Notarilor Comunali din România Dl. Alexandru Comșia, și la propunerea Domnului Leon Bârlea, adunarea în unanimitate ia act de scrisoare, aducând elogii Domnului Alexandru Comșia și urându-i mulți ani în fruntea asociațiunii, pe care o conduce cu demnitate.

Se constituie conform noilor statute secția Maramureș a asociațiunii generale a notarilor comunali din România, adunarea alegând președinte pe Dl. Moise Eugen, vice-președinte Dl. Câmpean Grigorie, secretar general Dl. Negrea Valer, casier Dl. Bocotci Alexandru, iar în comisia de cenzorii pe Dnii: Gold George, Popa Augustin și Serca Mihail, supleanți Dnii Farcaș Iosif și Chira Gheorghe.

Adunarea Generală mai hotărăște în unanimitate, ca fiecare notar să se înscrie ca membru în liga antirevizionistă, dat fiind menirea fiecărui notar pătruns de simțământul patriotic ce trebuie să nutrească la granița de nord a Ardealului.

În cuvântul Dl. Revizor școlar, Vasile Oroșan, cerând concursul notarilor pentru ajutorul și sprijinul școlilor.

Secretarul comunei Ocna-Sugătag, Dl. Chirmaier Alexandru, înaintează un memoriu cu privire la încadrarea secretarilor comunali la casa de pensie și în ceea ce privește salarizarea. Se hotărăște, ca acest memoriu să se înainteze asociațiunii generale pentru ca aceasta să intervină la forurile superioare.

Domnul Grigore Câmpeanu, vice-președinte al secției asociațiunii este delegat de către asociațiune să participe la adunarea generală al consiliului de administrație.

După ce adunarea face o caldă manifestație de simpatie Dlui Prefect al județului a cărui prezență în mijlocul notarilor i-a umplut de bucurie, ședința ia sfârșit, membrii adunării urmând să ia parte la masa comună la băile Ocna Sugătag.

Asociațiunea generală a notarilor comunali din România. — Secția Maramureș.

MOISE EUGEN, președinte.

NEGREA VALER, secretar general.

COMUNA

de: ALEXANDRU I. MOVILĂ, primpretor.

I. Generalități. — II. O scurtă privire retrospectivă. — III. Comuna în cadrul legii de unificare din 1925 și a legii administrației locale din 1929. — IV. Cum ar trebui să fie o comună rurală românească model.

(Continuare din No. 9).

Consiliile, în cercul competenței lor, sunt absolut libere și au toată puterea de apreciere, inițiativă, decizie și control, când este vorba de interesele lor pur locale. În toate acestea, statul păstrează numai directivele generale conform legilor, și controlul.

Acesta este fundamentul puterilor comunale, principiu care cărmuește întreaga viață comunală.

Când legiutorul folosește expresiunea că „Sunt de interes local comunal în deosebi”, lasă o întreagă libertate consiliilor, să-și exercite competența și — asupra — altor chestiuni, ce nu sunt enumerate de lege, sau care prin analogie sau asemănare, s'ar apropia de cele enumerate.

Suprafața atribuțiilor autorităților locale a fost extinsă, trecându-se asupra comunei și o serie întreagă din atribuțiile administrației centrale.

Atribuțiile mai importante ale consiliului se pot divide astfel:

De ordin gospodăresc: Votarea bugetului, crearea de venituri, contractări de împrumuturi, cercetarea gestiunilor, intentări de procese, înstrăinări, schimburi, concesiuni, primiri de daruri, tranzacțiuni modificări teritoriale, etc.

De ordin legislativ și polițienesc: Votarea regulamentelor privitoare la igienă și sănătate publică, idelitate, poliție rurală și comunală, taxă și impozite comunale, etc. etc.

De ordin edilitar: Construcții de clădiri publice, fântâni pentru alimentare cu apă, canale, instalațiuni pentru iluminat, deschideri de străzi, peisaje, monumente, etc.

De ordin cultural: Clădiri, reparațiuni și întrețineri de școli, biserici, înființare de muzee, biblioteci, etc.

De ordin sanitar: Clădiri, reparațiuni și întrețineri de spitale, dispensare, infermerii, aziluri, asanarea bălților, alimentarea cu apă potabilă, măsuri de combaterea boalelor, procurarea de medicamente celor săraci, etc.

De ordin economic și cooperatist: Înlesnirea aprovizionării populației cu articole de prima necesitate, fixarea prețurilor acestor articole, ajutorarea agriculturii, cooperației, creditului popular, etc.

Comunele, în vederea unor lucrări, servicii, sau întreprinderi de interes reciproc, se pot asocia între ele sau chiar cu persoane sau instituțiuni particulare, atunci când mijloacele lor nu ar fi îndestulătoare.

Principiul asocierii comunelor, consacrat de lege, este una dintre cele mai importante inovațiuni căci, pe deoparte are în vedere faza actuală în care a ajuns științele economice — prezentându-se astfel ca o măsură progresistă — și pe de altă parte, răspunde nevoilor simțite de comunele noastre, pe care le poate face să se reformeze.

Aceste asociații de comune, sunt menite să joace un mare rol în viața locală, prin puțința ce o au de a satisface toate interesele și nevoile ei.

În Franța există astăzi cel mai puternic curent în favoarea asociațiilor comunale (sindicatelor de comune), care singure au putut împăca necesitatea dezvoltării activității comunale cu cea menținerii vechilor organe administrative.

IV. Cum ar trebui să fie o comună rurală românească model. O comună model trebuie să însemne un indemn pentru celelalte comune, să-și potrivească fapturna după cea a comună croită conform celor mai noi și mai exacte principii urbanistice. Trebuie să exemplifice organizarea vieții rurale în condițiile impuse de progres și civilizație.

O comună model trebuie construită pe baza unui plan și unui program bine studiate, care să întru-nească toate condițiunile ideale din punct de vedere edilitar, estetic, tehnic, economic, igienic, etc. Nu e suficientă o simplă înșiruire de case uniforme pentru a accentua perfecțiunea modelului, ci trebuie să se mă țină seamă și de legile firești ale dezvoltării sociale, complexul de interese ale populațiunei. Să se pășească la o îmbunătățirea a stărei sociale, culturale și economice ale populațiunei rurale.

Prin organizațiunea ei, comuna model trebuie să dea cel mai bun randament posibil limitând efortul oamenilor. Acest randament economic este de cea mai mare importanță, fiind factorul bunului trai social.

Iată axioma zilei de azi: „Trebuie să produci mai bine pentru ca să trăiești mai bine și de asemeni să trăiești mai bine pentru ca să produci mai bine”.

Programul comunei model va cuprinde următoarele:

1. Comuna va fi așezată pe un loc sănătos și trasată în formă de patrulater cu străzi perpendiculare. Acesta este traseul cel mai întrebunțat, fiindcă rezultă din legea celei mai mici sforțări și are avantajul că nu este complicat și cuprinde loturi patrulate sau dreptunghiulare lesne de construit.

Străzile vor fi cât mai largi și împărțite în piste pentru circulația vehiculelor și trottoare pentru pietoni. Străzile largi asigură circulația aerului, îndepărtarea apelor murdare, distribuie lumina solară, etc.

Unul din elementele importante ale străzilor este plantația. Arborele are în același timp un caracter decorativ și unul utilitar, dar trebuie pus la locul lui, adică să nu împiedece aerul și lumina soarelui să pătrundă în casa.

2. Casele vor fi construite uniform, după un plan tip și perfect aliniate.

Planul tip va cuprinde o casă individuală în stil românesc, compusă din o sală comună, 3 camere, bucatărie, cămară, closet și baie; reunindu-le cele mai moderne condițiuni de igienă, cu un interior plăcut și cu un exterior cochet. Ușile și ferestrele — prin deschiderile lor — trebuie să dea suficient aer și lumină în toate încăperile.

Casele colective „blokhaus”, au numeroase inconveniente din punct de vedere al igienei.

Fiecare casă va avea câte o grădină, unde să se poată face cultură de legume, de flori, arbori, roditori și plante agățătoare. Fiecare casă va fi alimentată cu apă potabilă, iluminată cu electricitate și legată cu o rețea de canal de scurgere.

Proprietățile se vor despărți, nu prin ziduri de despărțire, ci cu rețele de sârmă de fier întinsă pe stâlp de beton.

Locuitorii mulțumiți în casele lor, nu mai sunt ispitiți să caute plăceri în altă parte și în loc să-și petreacă orele libere la cafenea, cultivă grădina ce îi înconjoară casă. Și în această atmosferă de fericire, caută să-și mărească cercul familiei sale.

Dacă grupul familiar, celula inițială, este prosperă, atunci e cu puțință și o prosperitate națională. Ori, fericirea și prosperitatea nu locuiesc în colibe unde se ofilește o generație întreagă.

Sub o reglementare severă, să se oblige toți proprietarii să respecte principiile de igienă, de siguranță și de estetică impuse prin planul tip.

3. În centrul comunei se va amenaja un parc, având o suprafață cât mai mare (de circa 1/15 din vatra comunei). Parcul, pe lângă caracterul său estetic, este un element de igienă și de propășire; este rezervorul de aer curat al orașului.

Parcurile constituie frumusețea unui oraș, iar frumusețea este creatoare de prosperitate și de pace socială. Ele sunt niște forturi de afecțiune, de blândețe și de odihnă pentru mame, soții, îndrăgosiți.

Parcurile sunt educative, sunt un izvor de inspirație și ridică oamenii spre o viață superioară.

În jurul parcului vor fi situate toate clădirile publice.

4. Se va amenaja un stadion, servind tineretului pentru practicile sporturilor și pentru instrucția pre-militară.

5. Se va amenaja o piață, unde să-și expună sătenii produsele spre vânzare.

6. În comuna model vor funcționa următoarele așezăminte de interes sanitar, cultural și economic:

a) Un dispensar medical, înzestrat cu o sală de consultațiuni, o sală de operații, un salon pentru bolnavii internați și o baie cu aburi.

b) Un dispensar zootehnic-veterinar, înzestrat și cu o crescătorie de reproducători pentru toate speciile de animale și păsări.

c) O fermă model, cu câmpuri de experiență pentru culturi agricole, pomicole, horticole, etc. și cu magazii pentru tot felul de mașini agricole și magazii de adăpostirea produselor agricole ale sătenilor.

Ferma va mai avea de scop: De-a înființa asociațiuni de desfacere pentru toate produsele agricole; a controla și îndruma administrarea și exploatarea izlazului pentru un cât mai bun randament; a intensifica plantarea pomilor fructiferi și de ornament prin curți, pe marginea șoselelor și pe locurile virane neproductive.

d) O casă culturală, care să cuprindă: o bibliotecă, o sală de conferințe și de teatru, un muzeu, un casino, un cinematograf și un radio.

e) Școli primare de băieți și de fete, cu săli suficiente, cu ateliere pentru cursul complementar și înzestrate cu tot materialul didactic necesar.

f) Grădini de copii de băieți și de fete, funcționând vara pe un loc deschis, amenajate special cu plaje de nisip, plantații, etc.

g) Biserică, cu un exterior plăcut și cu interiorul cât mai bogat împodobit cu icoane, ghirlande, odăjdii, etc. Slujbele să se officieze cu tot fastul tradiției și obiceiurilor strămoșești.

h) Un serviciu tehnic, însărcinat cu întocmirea și aplicarea strictă a planurilor de sistematizare, înfrumusețare și aliniere ale comunei.

i) Toate celelalte instituții publice și de interes public, ca: primărie, percepția, Of. P. T. T., Judecătoria, gară, farmacie, etc.

Pentru fiecare din aceste servicii, enumerate mai sus, se va selecționa personalul cel mai pregătit și insuflății pentru rolul de apostolat al vieții rurale.

Numai astfel se va putea organiza o comună model cu stil, estetică, ținută agrement și confort.

Viața rurală va primi organizarea impusă de progras și civilizație, punându-se la dispoziția locuitorilor lumină electrică, canalizare și apă potabilă, locuințe igienice și confortabile, biserică monumentală, școală modernă, străzi și trottoare aliniate și plantate, parc, stadion, piață, sală de teatru și cinematograful, etc., etc.

Prin aceste realizări, se vor putea prețui binefacerile progresului și ale civilizației, iar sătenii vor fi chemați la o viață nouă.

Jurisprudențe administrative.

Publicăm cu permisiunea dlui profesor univ. d. H. Vermeulen jurisprudențele* cari interesează pe notarii comunali.

— * —

NAȚIONALITATE. TERMEN DE ÎNSCRIERE. AUTORITATE DE LUCRU JUDECAT. Conform art. 67 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române, locuitorii cari nu-s cuprinși în listele de naționalitate sau nu vor fi obținut hotărâre judecătorească, nu mai pot dobândi naționalitatea decât prin unul din mijloacele arătate de art. 7, afară de locuitorii absenți dela domiciliu, cari având dobândită naționalitatea conform art. 56 vor putea cere înscrierea până la 31 Dec. 1928, termen prelungit până la 1 Septembrie 1933 prin legea dela 18 Octombrie 1932. Deci termenul de înscriere n'a fost prelungit pentru locuitorii cari au cerut odată înscrierea și cererea le-a fost respinsă definitiv prin hotărâre judecătorească, care constituie astfel autoritate de lucru judecat.

(Cas. I. dec. No. 555 din 18 Mai 1934; Președinția d-lui Eugen Bănescu; raportor d. Consilie Dem. Polichron; magistrat asistat d. G. Calinic; recursul s'a judecat în lipsa părților Carol Sarkozy și Primăria Făgăraș).

TACEREA ADMINISTRAȚIUNEL. TERMENUL ACȚIUNEL ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV.

Conform art. 4 din legea contenciosului administrativ, acțiunea în contenciosul administrativ în contra tăcerii administrației se intentează în termen de 60 zile de la înregistrarea cererei.

(Apel II Buc., dec. 186 din 3 Mai 1934; dos. 1721-933; Președinția d-lui Consilier Al. Lerescu; reclamant Cicerone Boroș prin d. avocat Radu C. Boroș; intimată Primăria București sectorul Negru prin d. avocat Sulică).

DIURNIST. Articolul 62 din legea pentru statutul funcționarilor publici se aplică deopotrivă funcționarilor bugetari și diurniști.

(Cas. III. dec. 1247 din 20 Iunie 1934; dos. 653-934; Președinția d-lui Vesp. Erbiceanu. Consilier; recurentul Minist. de Finanțe prin d-na avocat Ghelmegeanu; intimatul Gh. Balgiu prin d-nii avocați Schina și J. Vermeulen.

ELECTORALE. ALEGERI COMUNALE. Conform legii din 1934 pentru modificarea unor articole din legea administrației locale, toate consiliile comunale, județene și municipale alese sau repuse în funcțiune pe baza legii din 21 Septembrie 1932 sau legilor anterioare sunt și rămân dizolvate, iar acțiunile pendinte referitoare în legătură cu dizolvările sunt închise. Aceeași soartă o au și contestațiile introduse în legătură cu alegerea acelor consilii, întrucât și contestațiile rămân fără obiect.

(Cas. III. dec. 1030 din 22 Mai 1934; Dos. 1434-933; Președinția d-lui D. G. Lupu, Președinte; recurent Ștefan Vâlcoiu prin d. avocat Rătescu; intimat Ministerul de Interne prin d. avocat G. Iuliu).

VÂNZAREA DE CĂTRE COMUNE A TERENURILOR CE NU LE APARTIN ACȚIUNEA PROPRIETARULUI. Consiliul comunal poate dispune de bunurile imobile, proprietatea comunei, cu formele și în condițiunile din legea o. a. 1. Cel ce se pretinde proprietar al terenurilor nu poate împiedica Consiliul să dispună de acele bunuri, atâta vreme cât nu există o sentință judecătorească care să ridice comunei dreptul de proprietate, asemenea chestiuni nefiind de competența Comitetelor de revizuire.

(Comitetul Local de Revizuire Cernăuți, S. I-a Deciziunea 83-13-934; Președinția d-lui I. Hudescu, Președinte; Asesori P., St. Stoica, redactorul hotărârii și Em. Cercavșchi; reclamant Alex. Skibnievski, prezinte prin d. avocat Tuhman; intimată primăria comunei Adânceata, prezinte prin primarul comunei).

* Din „Repertoriul de Jurisprudențe Administrative”.

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

În legătură cu Comunicatul nostru No.: 7/934 din 14 Iulie 1934, comunicăm pentru luare la cunoștință, că în Statutele publicate în revistă din August, la pagina 22, Capitolul III, Art. 9. aliniatul doi, rândul al doilea, s'a strecurat o eroare de tipar, împri-mânându-se „8” în loc de „5”, deci acest pasaj să se corecteze în modul următor: „Consiliul de administrație se constituie pe câte o perioadă de 5 (cinci) ani”.

Președinte,

(ss.) ALEXANDRU COMȘIA.

Prezidiul Asociației Notarilor Comunali din România.

COMUNICAT Nr. 13—1934.

TUTUROR DOMNILOR NOTARI COMUNALI DIN ROMÂNIA!

Aduc la cunoștință tuturor Domnilor notari, că Ministerul de Finanțe, în urma intervențiilor făcute, a aprobat lichidarea salariilor restante din anul 1932. În consecință comunic mai jos dispozițiile Casei de Amortizare, rugând pe Domnii Președinți a lua măsuri, că fiecare notar individual să-și înainteze la Administrația Financiară cererea respectivă.

Jibou (Sălaj), la 15 Septembrie 1934.

Președinte,

(ss.) ALEXANDRU COMȘIA.

R o m â n i a .

MINISTERUL DE INTERNE.

Direcțiunea Contabilității.

Domnul Alexandru Comșia, Președintele
Asociației Notarilor din România.
Comuna Jibou, Județul Sălaj.

Copie.

13128 K 22 Sept. 1934.

În referire la petițiunea D-voastră înregistrată la Jurn. No. 7104/4878 din 13 Septembrie 1934, avem onoarea a vă face

cunoscut că, salariile restante până la 1. Aprilie 1934, se lichidează prin Casa de Amortizare.

În acest scop toți notarii interesați urmează să se adreseze prin petiție separată susmenționatei Case, cari petițiuni se vor înregistra la Administrația Financiară a județului respectiv.

D I R E C T O R ,

Subdirector,

Gheorghe Vlaicu, m. p.

Supliment la Comunicatul No.: 13/934.

Venindu-mi din mai multe părți întrebări asupra felului de încasarea salariilor restante din 1932, în legătură cu Comunicatul Nr. 13/934 din 15 Septembrie 1934, dau ca supliment următoarele:

În primul rând fiecare notar trebuie să aibă un certificat eliberat de prefectură, de drepturile neachitate, cuprinzând sumele și lunile neachitate.

Pentru a înlesni eliberarea acestor certificate consider practic, ca fiecare domn Președinte să înainteze o rugare în numele tuturor, după formularul mai jos comunicat, aceste certificate se vor distribui fiecăruia, ca pe baza lor să se ceară individual achitarea drepturilor prin Administrația Financiară, pe rugările tip, cari se vor cumpăra dela Adm. Financiară.

Comunic mai departe și ordinul Ministerului de Interne primit în aceasta cauză.

Asociația generală a Notarilor Comunali din
România. — Filiala Județului Sălaj.

Copie.

Domniei Sale Domnului
Prefect al Județului Sălaj,

Z ă l a u .

Notarii comunali din județul Sălaj, nu au primit salariile din 1932, pe lunile Ianuarie, Februarie, Martie, April și Mai.

În baza ordinului Ministerului de Finanțe, Casa

de Amortizare Nr. 5096 din 13 Septembrie 1934, precum și al Ministerului de Interne, Direcția Contabilității No.: 13.128 K. din 22 Septembrie 1934, alăturate în copie, cu onoare Vă rugăm, binevoiiți a dispune să se elibereze pentru fiecare notar din județ, în parte câte un certificat, prin care să se constate ce anume salarii și ce sume nu i-s'au achitat, specificându-se competența lunară a fiecăruia, ca pe baza aceluși certificat să poată cere individual achitarea sumelor în b o n u r i.

Primiți, va rugăm Domnule Prefect, asigurarea deosebitei noastre stime,

Jibou, la 26 Septembrie 1934.

Asociația generală a notarilor comunali din România. — Filiala jud.

Sălaj.

Președinte:

Observațiuni la urmărirea imobilelor.

Incasarea creanței creditorului, pe cale forțată era totdeauna o problemă cam greu de rezolvat. Legiuitorul, la reglementarea acestor chestiuni trebuia să aibă înaintea ochilor nu numai interesele creditorilor, ci să nu fie frustrați nici debitorii. Dar după cum ne arată viața practică, — deși nu lipsește buna voință din măsurile luate, — scopul acesta până acum nu s'a realizat nici măcar în parte.

Neajunsurile legilor execuționale și nedreptățile rezultate din aceste legi s'au făcut simțite mai cu seamă după anii 1929 încoace.

Indemnat de aceste necesități s'au făcut și procedurile execuționale unele modificări. Schimbările acestea ating mai mult averea nemșcătoare a debitorilor, voinăd ca ea să nu fie prăpădită sub valoare în urma îndestulirii forțate.

Intențiunea aceasta, dealtcum, reese și din expunerea de motive a Legii pt. unificarea unor dispozițiuni referit. la executarea silită din 11 Iulie 1930, în care i. a. citim următoarele: „Cauza multiplă de ordin economic și financiar au concurat la deprecierea imobilelor urbane și rurale devalorizând proprietatea aproximativ de 3 ori față de valoarea ce o avea în epocă nu numai depărtată de 3-4 ani în urmă. Iar lipsa de credit a făcut ca marea majoritate a titlurilor pe baza cărora se constituiesc drepturi reale să nu poată fi valorificate decât prin executarea silită”.

În ce privește datoriile rezultate din timpul de înainte de 18 Decembrie 1931 datorit legilor de conversiune și, au pierdut mult din actualitate, neputându-se urmării debitorii, cari se bucură de beneficiile menționatele legi. Deși în urma acestui fapt, — mai cu seamă în ținuturile în cari există sistemul cărții funduare, — licitațiunile s'au redus în mare parte, totuși vânzările silită din cauza lipsei de concurenți, adeseori se fac pentru un preț derizoriu neacoperind nici chiar cheltuelile de proces și cele de executare.

Spre a preîntâmpina aceste licitațiuni scandaloase, cari prejudiciează grav atât interesele debitorilor, cât și ale creditorilor, legea susarăată prescrie indicarea obligatorie pentru creditor a valorai bunului supus vânzării, valoarea care trebuie menționată în actele de procedură, cari ordonă executarea.

Pentru a împiedica „o depreciere abuzivă” din partea creditorului, — spune expunerea de motive, — s'a conferit debitorului dreptul de a cere o expertiză prealabilă înscriindu-se sancțiuni severe pentru experți, cari ar întârzia depunerea raportului, cum și o procedură amănunțită, care reglementează această „dispozițiune proteguitoare”. Precum se vede legiuitorul a vrut să apere în mod viguros interesele debitorilor și anume în felul, ca nici creditorii să nu suferă niciun prejudiciu, adică să ajungă și dânșii la drepturile lor.

Cum s'a realizat acest scop și de fapt în practică, vom vedea din cele dezvoltate mai la vale.

Expertiza prealabilă privitor la prețuirea bunurilor nemșcătoare este un mijloc de drept cunoscut și în Legea execuțională Ard. (Art. 159—160), dându-li-se dreptul atât următorului, cât și debitorului, ca să ceară expertiză, dacă valoarea imobilelor sau depeindințelor sunt atât de importante, că reclamă această măsură. Reglementarea prețuirii de imobile este mai riguroasă în procedura execuțională austriacă, întrucât expertiza prealabilă a imobilelor supuse vânzării este obligatorie. (Art. 140 Pr. ex. Ausr.)

Legea modificătoare susmenționată introduce expertiza facultativă a bunurilor mișcătoare urmărite, extinzînd, în acest fel, principiul existent în procedura urmării silită în vigoare în Ardeal și — în acelaș timp — desființînd expertiza obligatorie din Bucovina.

Pe când Art. 148 din Legea execuțională Ard. impune creditorului următor evaluarea imobilului în baza unui certificat oficial de dare și evaluare, ca-

re valoare servește și ca preț de strigare la licitațiune, — legea în chestiune lasă prețuirea imobilului destinat pentru vânzare prin licitație pe bunul plac a creditorului, fără ca instanța să aibă facultatea de a controla, dacă creditorul n'a abuzat de dreptul de prețuire. Deși Art. 2. din legea suszisa îi dă dreptul debitorului nemulțumit ca în termen de 8 zile dela comunicarea comandamentului, sau încheierii ordonând executarea: să ceară instanței numirea unui sau mai mulți experți pentru prețuirea bunurilor, — totuși în cele mai multe cazuri nu se face uz de acest remediu. Cu toate că Art. 139. din Legea execuțională Ard. prevede, că încheierea ordonând executarea trebuie înmănată debitorului urmărit, timpul dela care se socotește termenul de 8 zile, în care dânsul poate cere expertiză, adeseori se întâmplă, că urmăritul se trezește numai, când i-se înmânează publicațiunea de licitație, cu termen fixat, — ba chiar mulți nici atunci. Se înțelege dela sine, că în faza aceasta a procedurii nu mai poate să fie nici-o vorbă despre expertiză. Și numai așa se poate întâmpla, că imobile reprezentând în circulație o valoare însemnată, vor fi vândute cu un preț derizoriu. Nu trebuie să pierdem multe cuvinte, că în felul acesta, nu numai că debitorul își pierde averea și nu se scapă de datoria sa, dar nici creditorul nu va primi banii săi. S'ar putea pune însă cu drept întrebarea, cine este acela, care profita din situația nefericită a debitorului pe contul creditorului? Răspunsul e foarte simplu: „bienesle de licitație”. E un fapt destul de regretabil, însă aceștia adeseori sunt identici cu reprezentanții din proces ai creditorilor, sau interpuzii („strohmann”) lor. Grava acuzațiune se întemeiază pe faptul, că cererea pentru ordonarea execuției se redactează de către avocatul, iar petiția are să conțină și evaluarea parcelelor de imobil. Dupăcum am desfășurat mai sus depinzând prețuirea imobilelor de discrețiunea creditorului, respectiv reprezentantului său, este clar că acesta dacă vrea să speculeze părțile litigante, le va prețui bunurile mișcătoare cât mai redus. La acestea se mai adaugă și faptul, că debitorii, în cea mai mare parte proprietari mici, și în provincie se poate spune exclusiv țărani, cari fiind neînvățați și absolut neerudiți în labirintul legilor dacă vor fi urmăriți nu numai că nu cer nici-o expertiză, dar nici la licitație nu se prezintă. Ținându-se licitația, — pentru a economisi cheltuelile, — nu în comună, în care sunt imobilele situate, ci într'un local al instanței cărții funduare, este natural, că în lipsa de licitanți, bunurile mișcătoare se vor cumpăra cu un bagatel, de reprezentantul creditorilor, sau de interpusul aceluia. Că în contra unei astfel de „licitațiuni”, în termen de 15 zile se mai poate face și supraofertă, — este o mângâiere foarte slabă, fiindcă nici de acest mijloc nu se face uz tocmai din cauzele susarătate. Cumcă legea serveș-

te față de scopul fixat, scopul opus, va reese din pilda de mai jos. Creanța creditorului spunem face Lei 5000.—, iar imobilele debitorului sunt de valoare de Lei 60.000.— In cererea de execuție se va arăta valoarea în Lei 4000.—, iar la licitație ele se vor vinde cu Lei 3000.—, fiindcă întrucât licitantul nu va oferi prețul de strigare stabilit în urma arătată de creditor în cererea de execuție, prețul dela care începe licitațiunea se va micșora cu 25 la sută. Prin procedul acesta deci, debitorul va fi frustat cu Lei 57.000.—, iar creditorul (afară numai dacă nu el este cumpărător de licitație, ceea ce e o raritate la noi) nu numai că pierde o bună parte din capital, dar își pierde în întregime dobânzile, cheltuelile de proces și cele de urmărire, așa că de fapt din contravaloarea imobilelor vândute nu îi rămâne nimica. Cumpărătorul licitant însă are un profit de — Lei 57.800.—! Pe lângă aceasta debitorul mai rămâne și mai de parte dator sumele, cari creditorul le-a pierdut în urma „reușitei licitațiuni”.

Precum se vede, din cele trei mijloace pentru evaluarea imobilelor era cel mai bun al legii de execuție austriacă, prescriind expertiza cea obligatorie. Procedura aceasta era ceva costisitoare, însă a apărut destul de bine interesele părților. Justificarea valorii imobilului prin act oficial, — cum era prevăzut de Legea exec. Ard., nu era un mijloc atât de eficace, decât cel Austriac, însă încă tot destul de apt spre a preîntimpina abuzurile de licitație. Dispozițiunea însă din Legea dela 11 Iunie 1930, prin care se lasă evaluarea bunurilor mișcătoare la bunul plac ale creditorului, precum am arătat mai sus, aduce la rezultate dezastruoase.

Dacă s'a și renunțat la recerînța de a justifica valoarea prin act oficial, ar fi trebuit îngrijit în locul ei de un alt remediu de drept. Cel puțin în cazurile cele mai bălătoare la ochi ar fi fost la locul său să se dea pe seama celor frustați — față de cei vinovați — o acțiune de despăgubire.

Teritoriul „bieneslor de licitație” s'a mărginit până acuma numai la bunurile mișcătoare, dar prin greșita dispozițiune a legii indicate el s'a extins și asupra imobilelor.

Credem, că exprimăm o dorință generală, dacă insistăm, ca să se pună odată capăt jafului la care se pretează unii indivizi lacomi.

Grăczy Francise, Doctor în drept.

Revista Administrația Română
este singurul organ oficial al nota-
rilor din întreaga țară.

Adunarea generală a notarilor comunali din jud. Constanța

Ședința ordinară a adunării generale a notarilor din județul Constanța, întruniți în palatul Prefecturii de județ în urma convocării făcute de reuniune prin circulara No. 32, din 27 August 1934. La apelul nominal se constată prezenți 72 notari, 2 secretari de preturi, deci aproape toți notarii județului, cum și domnii Primpretori N. Paraschivescu-Ferdinand, I. Ion Nicolae-Medgidia și Eug. Drăgulescu-Ion Corvin.

Dl. A. Băcănu Președintele Reuniunii, salută prezența Domnilor primpretori în mijlocul notarilor.

Înainte de intrarea în ordinea de zi, Dl. Anton Panait — notarul comunei Albești, vice-președinte al reuniunii, face un apel și toți notarii se înscriu în liga antirevizionistă — semnând legământul, urmând a se forma în fiecare comună câte o subsecțiune antirevizionistă.

La adunare participând Dl. avocat Vasile Belu — Prefectul județului Constanța; — Dl. A. Băcănu — președintele asociației îi aduce mulțumiri, pentru aprobarea dată acestei adunări cum și pentru sala pusă la dispoziție, arată rolul notarului în administrația comunală, sub aspectul tuturor legiuirilor, că el a fost și este de cea mai mare importanță, încât i se poate spune că este sufletul întregii administrații și totuși notarii până astăzi sunt singura clasă de funcționari mai nedreptățiți, găsindu-se tot în gradul de salarizare, în care au fost încadrați la începutul funcțiunii lor, iar la pensii stabilindu-se dreptul ca și când ar fi la începutul carierei. Toate categoriile de funcționari avansează în mod normal de la grad la grad și de la clasă la clasă pe loc și în măsura vechimei. În privința aceasta notarilor li s'a aplicat cel mai vitreg tratament. Totuși notarii acestui județ, după cum au servit până acuma — vor servi și în viitor, în mod conștiincios, cu mult zel și devotament interesele țării, închinându-și viața pe tărâmul administrativ, având credință că soarta lor se va îmbunătăți, bazați fiind și pe declarațiile făcute de Domnul Ministru Iuca la adunarea generală a notarilor din țară la 22 Mai 1934, când i-a asigurat că sprijinul ministerului nu va fi condiționat, ci larg și complet, printr-o cunoaștere greutăților prin care trece corpul notarilor și că actualul guvern cu sprijinul tuturor partidelor va alcătui o lege administrativă stabilă, care va asigura situația, existența notarului. D-sa mai roagă pe Dl. Prefect, să intervină pentru a se plăti notarilor salariul pe cele 4 luni restante

din 1932, fie în numerariu, fie în bonuri de impozite.

Notarii nădăduesc în sprijinul D-lui Prefect, care întotdeauna nu a arătat decât dragoste și bunăvoință față de ei, al căror președinte de onoare este — după art. 4 din statute.

Domnul Prefect mulțumește Domnului Băcănu pentru dragostea ce manifestă Corpul Notarilor din județ față de D-sa, îi asigură că Dl. Ministru va lua act de doleanțele notarilor și că legea administrativă care se va vota în toamnă, va asigura atât situația, cât și rolul notarului, care în adevăr este factorul cel mai important în comuna rurală. D-sa stăruie pentru avansarea notarilor meritoși. Asemenea asigură, că guvernul va plăti regulat salariile cu toată criza existentă, iar în privința restanțelor, va pune la dispoziție adeverințe de drepturile ce are fiecare în restanță, pe care să le depună la administrația financiară Constanța, cu declarație-formular tip, pentru a se elibera fie bonuri de impozit, fie compensarea datorriilor ce au la stat până la 31 Martie 1934, conform legii.

Dl. Prefect mai dă instrucțiuni de serviciu în privința prestației în natură, administrarea izlazurilor și însămânțarea ogoarelor cu grâu.

Intrându-se în ordinea de zi — biroul se formează din Domnii A. Băcănu — Președinte, A. Panait — vicepreședinte — I. Arghiropol — membru — P. Bliștea și H. Popescu — secretari de ședință.

Luând cuvântul, d. Președinte în raportul consiliului — aduce la cunoștință, că la 24 Iunie 1933 s'a pus bazele legale ale reuniunii județene, care pe vechiul regat a fost prima declarată persoană juridică prin sentința No. 363 din 21 Septembrie 1933, a Tribunalului Constanța secția I-a civilă, și că este cea mai bine organizată.

Uniunea astăzi transformată în asociațiune generală, urmează să-i se comunice exact situația tuturor notarilor, pentru a cunoaște la ce comuni sunt notari cari îndeplinesc condițiunile legii și la ce comuni avem notari din acei care nu îndeplinesc condițiunile. În fața acestei situații, notarii ce nu au comunicat datele cerute, să le trimită de urgență reuniunii în comuna Corbul.

Se cere încredere în priceperea și energia bunilor conducători ai reuniunii în jurul căreia să fie strânși uniți, solidarizați, căci cunoscut le este tuturor, că mai acum câțiva ani, deși nu era criza de azi, totuși nefiind bine organizați, drepturile ce primim astăzi

dela comuni, atunci ni se serveau la mai puțin de jumătate.

Problema cea mai grea pentru notari este aranjarea situației lor stabile. Lupta ce s-a dus și se duce în această direcțiune este cunoscută de toți notarii. La Minister s'au depus ultimele lucrări cerute în prezența Domnului deputat **Radu Roșculeț**, care s'a pus cu tot sufletul la dispoziția notarilor din județ, susținând cauza lor și asigurându-i de tot sprijinul și gratitudinea sa, — fapt pentru care adunarea îi proclamă Președinte de onoare, — ca drept recunoștință pentru deosebitul interes ce poartă față de corpul notarilor din județ.

Totodată Dl. Președinte propune și adunarea aprobă a se trimite următoarele telegrame de omagiu:

**Majestății-Sale Regelui Carol II.,
domnului Ministru de Interne — Inculeț,
domnului Ministru Iuca, București,
domnului Alexandru Comșia, Președintele asociației generale a Notarilor din întreaga țară.**

Ca încheiere adunarea hotărăște a se expedia urgent de fiecare comună abonamentul de Lei 300.— pe anul 1934 la revista „Administrația Română” fiind organul oficial de apărare a drepturilor profesionale ale notarilor, aceasta conform hotărârei luate în ședința de la 8-9 Sept. a. e. a Comitetului asociației.

Domnul P. B l i d e a — citește raportul cenzorilor constatator, că în anul 1933/34 s'a încasat suma de Lei 16.711.— și s'a cheltuit suma de Lei 13.891.—, rezultând un sold de Lei 2.820.— Cheltuelile sunt făcute pe baza de bonuri și acte justificative legale, astfel că gestiunea nu prezintă nici o neregularitate —propunând — și adunarea dând descărcare de gestiune pe anul 1933/34.

Dl. A. P a n a i t — vice-președinte — lămurește importanța reuniunii, făcând o frumoasă dare de seamă asupra activității reuniunii și asociației generale, unde jud. Constanța, pe lângă președinte, are cinstea să aibe și un coleg în consiliul de Administrație. Face apel la solidaritate, arată nedreptatea făcută notarilor din punct de vedere al salarizării prin aplicarea diferitelor curbe aplicate în mod ilegal, și că asemenea cazuri au ajuns în fața Justiției, dând câștig de cauză notarilor pentru a se plăti diferența de salariu.

Expune situația încadrării notarilor și că Dl. Ministru Iuca la adunarea generală a notarilor, care a avut loc la București în Mai a. e., a cerut ca în Comisiunea de alcătuirea statutului administrativ să se delege și un notar, care s'a și ales în persoana colegului **Petru Petrovici**.

Dl. J. Arghiropol-Beilic, face apel la solidaritate, căci numai prin forțe unite se se poate realiza tot ce urmărește reuniunea. Arată cheltuelile ce s'au făcut de delegați în interesul reuniunii pe anul în curs, și propune, iar adunarea aprobă a se încasa cotizația de Lei 360.— anual, din care Lei 160.— subvenție către asociația generală. Cotizațiile se vor plăti trimestrial și se vor reține din salariu.

Mai propune și adunarea aderă la statutele Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

Domnul Băcanu propune și adunarea este de acord, ca în reuniune să între toți notarii județului, cari la data de 15 Noembrie 1933 se găseau în funcțiune, iar cei numiți după această dată și cari îndeplinesc condițiunile să fie înscriși conf. hotărârei comitetului după situația luată dela cazierile respective.

Adunarea împutenicește comitetul pentru lucrările rapide cari cer urgență, și ar dăuna interesele reuniunii prin așteptare din îndeplinire de formalități.

În comitetul Asociației sunt realeși Dnii Ion Arghiripol-Beilic și Nicolae Popescu-Ovidiu, eșiți la sorți; iar în locul Domnului membru Crăciun Costea, demisionat este ales prin vot secret Dl. P. Blidea-Poarta-Alba, care a întrunit majoritatea voturilor. Cenzori sunt realeși Dnii V. Petricolă-secretar Pretura Medgidia și G. Dobrescu-Aliman, iar în locul Domnului P. Blidea intrat în comitet, este ales Dl. Al. Popescu-Cobadin.

Președinte este reales Dl. A. Băcanu-Corbul, care aduce mulțumiri atât membrilor din comitet pentru încrederea acordată, cum și adunării generale pe care o asigură căci cu sprijinul tuturor va duce mai departe lupta începută pentru recunoașterea drepturilor notarilor.

La ora 14 ordinea de zi fiind epuizată Dl. președinte declară ședința închisă.

Asociația Generală a Notarilor Comunali din România. — Secția Constanța.

Președinte:

Vice-Președinte:

ss. A. BĂCANU.

ss. ANTON PANAIT.

Pentru a veni în ajutorul colegilor notari s'a înființat pe lângă revistă un birou de contencios, stându-le la dispozițiune cu toate informațiunile de natură juridică de care au nevoie.

Răspundem în mod gratuit fie prin revistă, fie direct.

O reflecție...

Ca o simplă reflecție la articolul „Calvarul notarilor fără posturi”, publicat în „Administrația Română” No 9, 1934, semnatarul fiind un domn subnotar, care cu derogare dela principiul echității, voește să evidențieze cu orice preț, prioritatea absolvenților școalelor de notari, față de licențiații în drept; văzând chestiunea cu totul prin altă prismă decât aceea prin care vede dânsul, țin să fac unele precizări.

Deși, fiu de notar, văzând însă subiectivitatea cu care descrie situațiunea acelor absolvenți ai „hazardei” școli de notari, nu pot să nu prezint chestiunea acestor două categorii de absolvenți (ai școalelor de notari și licențiați în drept) cu totul astfel, decât în felul văzută de semnatarul articolului.

— „Nu se poate o nedreptate mai mare — zice dânsul — decât în cazul dacă din noua lege administrativă, ce se proiectează a se aduce în deliberarea Corpurilor Legiuitoare, în sesiunea de toamnă s'ar omite, prioritatea notarilor cu diplomă (absolvenți ai școalelor de notari cu bacalaureat), față de licențiații în drept, la numirea în postul de notar comunal rural”.

Nu întrevăd nici o anomalie, nici o nedreptate prin faptul omiterii acelei priorități, mult dorită, la numirea în posturi, cu atât mai vârtos cu cât licențiații în drept posed acelaș examen de bacalaureat, au studii superioare și în plus pregătire profesională, — se știe că funcționează pe lângă Ministerul de Interne o școală de cursuri speciale pentru licențiații candidați la posturile de notari — care îi face bine pregătiți, absolut apți, pentru cariera, căreia se dedică.

Nu e mai puțin adevărat faptul, că fiind un număr considerabil de titrați, cu studii superioare, — și aici înțeleg și procentul mare de doctori în drept cari șomează — în lipsa posturilor recerute echivalentei diplomei superioare ce posed, se văd nevoiți a recurge și la acel post de notar comunal, răscolind sentimentele de ură — a aceloră dintre subnotari ce deși își au existența asigurată — văd cu ochi răi numirea lor — cari latente fiind, acum se manifestă sub diverse forme și aspecte.

Mai departe, ținând seamă de faptul, că licențiații — eventual doctori în drept — neavânturându-se în ghiarele hazardului, ei făcând un pas mai departe, înscriindu-se în Universități și prestând acele

riguroase examene, pentru obținerea diplomei buclu-
cașe, în afară de banii cheltuiți — câștigați din greu — după o muncă de ani de zile, sunt expuși tristei situații de a ocupa posturi necompatibile situației lor — totuși cuprinși de satisfacția sufletească, că existența zilnică întrucâtva li-e asigurată — cu toată că sunt retribuiți cu salarii mult mai mici decât competența unui subnotar, deși acesta n'are calificațiile compensatoare aceluia cu care intră în concurență.

În sfârșit, art. 178 al. 4: L. O. A. L. prevede, că pentru ocuparea posturilor de notari, se vor prezenta din acei absolvenți ai școalelor de notari sau din acei ce posed licența în drept. Reiese deci, că pentru ocuparea unui asemenea post, e de ajuns — pur și simplu — posesiunea unei asemenea diplome de licență în drept, fără a mai fi nevoie de acele cursuri de specializare, în materie profesională. Totuși, pentru o cât mai complectă aprofundare în materie profesională și o cât mai îndreptățită prioritate în recrutarea posturilor vacante, licențiații în drept, frecventează și acele cursuri de specializare administrativă, pentru a nu li-se putea spune că sunt oameni de „profesie” fără acea „pregătire profesională”.

Deci, aceasta fiind realitatea, situația prezentându-se astfel, mă întreb: e just, e logic chiar, ca individul licențiat în drept — oricare ar fi el — luându-se în considerare diferența de studii și diplome să fie „simplu scriitor al satelor” — cum pretinde semnatarul articolului că sunt actualii subnotari — să fie supus față de acel absolvent al acelei hazarde școli de notari? Fiirec, că nu; și aceasta o poate vedea oricine, după o cât de simplă judecată obiectivă, după un neobosibil raționament, abstrăgând acea infirmă particică de bunăvoință susceptibilă tratării chestiunilor de asemenea natură.

Dece am putea-o numi hazardă școala de notari? și dacă într'adevăr li se prezintă absolvenților acestei școli, acea instituție ca hazardă, dece n'am putea numi cu drept cuvânt și Universitatea tot o similară instituție, creatoare perpetuă de diplome destinate hazardului? Absurdă idee trecerea acelor faruri gigantice, declanșatoare de lumină și erudiție, drept instituții hazarde.

Nu văd, mai departe, dece ar putea fi distrusă cariera, — existență și bine retribuită a actualilor subnotari, absolvenți ai școalelor de notari — pre-

cum și viața? — după cum pretinde autorul articolului — prin faptul numirii în posturi de notari a licențiaților în drept, față de dâșii absolvenți ai școalelor de notari.

Ca o concluzie deci, să nu se creadă subnotarii actuali. — absolvenți ai școalelor de notari — expuși aceluși calvar, prin faptul nenumirii lor în posturi de notari, atâta timp cât existența li-e asigurată prin ocuparea aceluși post de subnotar, — și să nu bār-

fească pe acei cari prin drept cuvânt și situație, își merită o soartă mai echitabilă...

Ca încheiere acestor reflecții și noi, — licențiații în drept — cerem aceeași dreptate, nu însă prin luptă, preconizată de semnatarul articolului aceluși calvar, ci dreptatea, prin respectarea drepturilor pe cari le-am câștigat.

C. T. Doctorand în drept.

Criza de autoritate.

Timpul încă nu și-a desăvârșit opera de netezire a asperităților sociale rezultate de încordarea omenirii de acum 20 de ani. Și acuma, încă suferim de unele rele, cari le suportăm cu multă greutate, dat fiind că ele subminează fie existența materială, fie existența morală a popoarelor.

Un cuvânt care a ajuns până la banalitate, dar a cărui înțeles are o grozavă influență în viața socială, este „Criza”. În primul rând este aceea cunoscută de toată lumea, criza materială. După unii se datorește neegalității dintre producțiune și cerere, adică dintr-o supraproducție a mărfurilor în timpul și după războiu, însă devenită dezastruoasă în timpurile actuale; după alții cauzată de capitalurile fără plasament avantajos. Totuși, — fără a căuța prea mult punctele inițiale care au determinat această stare de lucruri, vedem — ori care ar fi cauza, — că criza materială de astăzi este una din urmările războiului. Dacă această criză e oarecum suportată, fiindcă se raportează la necesitățile de ordin material, este însă o altă care este mai greu de îndurat pentru că ea influențează direct viața spirituală a omenirii: este criza morală.

De multe ori avându-și obârșia din sărăcia generală, din greutatea vieții actuale din nesiguranța oamenilor, însă în ceea ce privește pe notarii comunali și funcționarii admin., aceia cari suferă mai intens de această criză morală, ea se manifestă prin detalii, care la fiecare pas le face viața mai grea și situațiunea mai chinuitoare. În afară că sunt părtașii cei mai accentuați ai suferințelor coditiane și comune, ei suferă de toate urmările unei dezorganizări sociale și administrative, cu multă greutate reușind să-și mențină curajul în mijlocul acestei nesigurante.

O latură a acestui rău pe care însă nu o vor putea nici odată remedia numai prin propriile lor mijloace și fără ajutorul autorităților administrative, este un fel de manifestare a crizei morale de care suferă statul nostru în urma războiului, este „Criza de autoritate”.

Autoritatea cu care trebuiesc investiți funcționarii administrativi, pentru ca serviciile statului să-și poată îndeplini cu succes tendința lor inițială.

Obiceiurile și tradiția reprezintă autoritatea grupului asupra individului care se emancipează pe încetul prin cultură. Definiția cuvântului autoritate este subliniată în următoarele:

Puterea sau dreptul cuiva de a-și impune voința făcându-se ascultat prin ordinele ce le dă. În speță, vorbind de autoritatea administrativă ea este necesară fiind o condiție vitală pentru controlul social al guvernului față de guvernați.

Cum reprezentanții autorității administrative în comună sunt notarii, ei au nevoie de aceasta condiție, față de popor, le trebuie autoritate desăvârșită susținută direct din instituțiunile din fruntea conducerii statului.

Deși, — cum am arătat mai sus, — acest imperativ este categoric în îndeplinirea funcțiunilor administrative, notarul comunal din România nu se poate bucura de el, fiind lăsat la discreția influențelor de ordin politic, sau, în cel mai bun caz, la priceperea și conștiința lui de bun funcționar.

Ori aceasta nu ajunge. Oricâte bunăvoință dotată cu pricepere ar avea el, oricât drag ar avea, pe deoparte față de popor și de stat, pe de altă parte față de autoritățile superioare, el nu-și poate îndeplini cu succes rolul social, dacă nu este temeinic susținut de cei în drept. O măsură oricât de bună, luată de notar, o măsură necesară și în folosul comunei ce conduce, automat trebuie ratificată, susținându-se de organele superioare, pentru ca să-și găsească aplicare, fără ca aceasta să fie influențată la unele intervenții cu caracter interesat, la care se pretează obișnuirii profiturilor ușoare în dauna administrației statului nostru. Degeaba notarul X ia o măsură bună, dacă aceasta măsură determinată de o hotărâre în concordanță cu legea și practica administrativă nu rămâne bine hotărâtă și notarul expus să se trezească cu anularea dispozițiunilor sale, ca urmare la intervenții oculte. Aceasta îi scade și spiritul de inițiativă

și încrederea ce trebuie să o aibe față de munca constructivă și de autoritatea, față de comuna ce conduce. In al doilea rând este povestea transferărilor. Este situațiunea isvorită din interesele cari nu au nici un raport cu bunul mers al administrației. Fiecare cunoaște ușurința cu care se ia un notar dela postul său unde a muncit ani de zile, unde cunoaște amănunțit nevoile locuitorilor și unde și-a format un cerc de activitate și se trimite într'o comună depărtată cu care nu are legături și afinități, unde trebuie să-și formeze un nou program de lucru.

Daca unui om cu influență i-s'a părut în timpul alegerilor că notarul, nu i-a fost de prea mare folos pentru câștigarea voturilor, dacă notarul și-a permis cu riscul unei ulterioare răfueți să menține prestigiul instituțiunei pe care o reprezintă, oprind în localul primăriei vocabularul de mahala, sau temperând zelul prea pronunțat al corifeilor aduși de posibilități nebănuite ale demagogiei pretențioase și nicidecum de capacitatea individuală, natural, că el va suferi consecințele, pe motivul că nu a dat destulă considerațiune înjurăturilor și prostiei.

Cu ce forță morală notarul se va ocupa de interesele comunei dacă nu are asigurarea că activitatea lui rămâne independentă de influențe și că această activitate are stabilitate desăvârșită, în primul rând pentru bunul mers al administrației comunei de care este legat prin munca care a depus-o și pentru planurile sale de realizări viitoare. In al doilea rând pentru legăturile cu comuna unde și-a format o familie, prieteni și și-a apropiat populațiunea pe care o administrează. Dar, această criză de autoritate are urmări în calculabile nu numai ca desorganizatoare a administrației, dar și demoralizatoare a funcționarului — care reprezintă în comună autoritatea — și ca urmare a întregii vieți sociale dela sate.

Nu de mult, un vechi funcționar, care timp în de lungat nu a făcut altceva, decât să lucreze la ridicarea comunei și a poporului din localitatea unde era însărcinat să conducă treburile administrative, cu adâncă durere ne povestește cazul său, care a devenit un caz ce se poate generaliza. Acest slujbaș are în urma sa numai conștiința curată a muncii îndeplinite. Cu ajutorul său s'au ridicat locașuri românești de cultură și credință printre cari o frumoasă biserică, mândria românilor din acele locuri, a cărei măreție stârnește admirația călătorului ce trece prin ținutul unde este așezată această biserică, a fost recompensat de Majestatea Sa Regele Carol al II cu Meritul Cultural Pentru Biserică cl. I. Ei bine, tocmai acest inimos slujbaș ne arată că, deși nu și-a făcut decât datoria, deși în pragul bătrânețelor se vede fără nici un fel de situațiune materială fiind mulțumit numai cu respectul populațiunei pe care și l'a câștigat dealungul anilor ce și-a închinat în folosul ei, astăzi are impresia că este sus-

pectat în activitatea sa, pentru că nu a admis ca în comuna sa să-și facă fiecare de cap. Mănuitori proaspeți al unui condei transformat din măciucă electorală au reușit să silnicească o pagină de hârtie cu un denunț.

Autoritatea superioară, respectiv prefectura sezi-zată a trimis la fața locului o comisiune de anchetă, care — după minuțioase cercetări — a trebuit să-și depue raportul — bineînțeles — în sensul că denunțul era calomnios. Sigur, că afacerea s'a clasat, autorii de nunțului spumegând de furie și — în lipsa unui comunicat al autorității care a efectuat ancheta, — lansând vorba, că slujbașul vizat „s'a aranjat”.

Parte din locuitori au primit ca bună această versiune, și iată cum toate actele unui funcționar devin suspectibile de a nu mai fi primite în cadrul frumoaselor sale realizări pentru comună. Un astfel de funcționar ar avea de urmat numai calea procesului de calomnie față de denunțator pentru ași apăra demnitatea morală și a menține curat prestigiul autorității ce reprezintă. Insa ce va face când poate nu are mijloace pentru a să ține de proces ori în celelalt caz, când denunțurile au fost anonime? O echitabilă rezolvare a acestei situații ar fi ca în lipsa sancțiunilor represive prevăzute de codul penal contra denunțatorilor abuzivi, autoritatea superioară să-și apere subalternul său, însușindu-și acțiunea de calomnie contra denunțatorului și neluând în seamă denunțurile neiscălite.

In cazul acesta funcționarul nu va mai avea teamă că actele sale vor fi interpretate de răuvoitori în mod arbitrar și chiar dacă se va întâmpla lucrul acesta va fi asigurat că însși superiorii săi vor apăra prestigiul și autoritatea instituției ce el reprezintă și demnitatea sa, sancționând pe calomniatorii înconștienți.

E un lucru necesar redarea prestigiului și forței morale reprezentanților autorității administrative în comune, unde — până acum — din nefericire notarii au avut numai răspunderi, luptându-se din greu pentru întronarea respectului față de autoritate, luptându-se din greu pentru existență, în mijlocul unui ade-vărat haos de dezorganizări morale.

„Administrația Română”

Am realizat încă un punct din planul nostru, acela care privește regularitatea apariției. De aceea pe coperta numărului curent punem pe lângă lună și ziua precisă a apariției, adică 15 Octomvrie. Rugăm pe colaboratorii noștri să ne trimită manuscrisele cel mai târziu până în 8 ale fiecărei luni, pentru a avea timp să triem, să aranjăm materialul și să imprimăm revista.

Deasemenca rugăm pe domnii președinți de secții, a ne trimite dările de seamă ale adunărilor generale imediat după ce acestea au avut loc.

— * —

Cererile pentru posturi ale subnotarilor și funcționarilor comunali, le publicăm în mod gratuit.

INFORMAȚIUNI.

In numele Asociațiunei Generale a Notarilor Comunali din România mulțumim domnilor: avocat Vașile Belu, prefectul jud. Constanța, Mihali Gavrilă, prefectul județului Maramureș, și F. Porubski, prefectul județului Mureș, precum și Dlu deputat de Constanța Radu Roșculeț, pentru sprijinul pe care îl dau notarilor din județele respective.

— * —

„ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ” roagă pe toți domnii Colegi, în a căror birouri se găsește vacant un post de subnotar, impieगत sau executor, să anunțe pe colegul Adalbert Demeter, în comuna Sergiș, județul Bihor. Este notar cu diplomă, cu practică de 20 ani, cinstit și corect. Ținem foarte mult să fie sprijinit.

— * —

In numărul viitor vom începe publicarea tabloului colaboratorilor noștri.

— * —

Publicăm orice articole și opinii referitoare la administrație, noi având unicul țel de propășire a administrației și a corpului notarial.

— * —

In ziua de 10 Septembrie a. c. președintele nostru dl ALEXANDRU COMȘIA, a înaintat onor. guvernului un memoriu cu privire la situația absolvenților școlii de notari, cerând pentru ei să li se asigure situația.

— * —

In momentul, când revista noastră apare de sub tipar, se ține adunarea generală a notarilor din Satu Mare, sub președinția distinsului coleg Aurel Bretan.

Le trimitem salutul nostru frățesc.

— * —

Rugăm pe colegii notari ca — pe mandatul cu care trimit abonamentul revistei noastre, să serie deslușit comuna și județul de reședință.

— * —

In concordanță cu circulara prezidiului din revista pe Iulie, recomandăm călduros lucrarea d-lui Aurel Bobei, șeful serviciului financiar al județului Timiș-Torontal: Chestionar Administrativ.

Redacționale.

Domnule Nicolae Gârban, notar, student în drept, litere și filosofie, Cruceeni. — Vă felicităm pentru intențiunea Dvs. și vă rugăm a ne comunica titlurile volumelor de care aveți nevoie pentru traduceri și locul unde le putem găsi, pentru a vi le procura. Con perfectă stima.

— * —

Dlui Arpad Cremenescu, notar, Vălișoara, —

Am intervenit la cei în drept pentru a vi se face dreptate. Vă rugăm a ne comunica de urgență motivele neplăcerilor pe care le amintiți în scrisoare și cine a hotărât fără drept să fiți evacuat din locuință.

— * —

Dlui Iuliu Janovici, subnotar, Cenadul Mare. — Amânăm publicarea articolului Dvs., întrucât pentru numărul curent avem încă unul cu acelaș titlu și subiect.

— * —

Dlui Ioan Ravaș, notar, Urziceni, jud. Sălaj. — Și în cazul Dvs. am făcut intervențiile necesare, al căror rezultat îl așteptăm în cel mai scurt timp.

— * —

Dlui Adalbert Demeter, notar, Sergiș, jud. Bihor. Situația Dvs. ne preocupă foarte mult și sperăm ca nu peste mult să vă dăm știre înbucurătoare. Pe de altă parte conform dorinței Dvs., vă publicăm cererea pentru post.

Broșteni, Mehedinți. — Vă rugăm să trimiteți numele Dvs. exact pentru a lua măsuri în consecință.

— * —

Colegilor Simion Ursu, vicepreședintele asociației Generale și Jonel Vlad, secretarul secției Mureș. Suntem fericiți, că alături de noi și de acțiunea sănătoasă avem unanimitatea colegilor conștienți, între care — printre primii — vă enumărați Dvs.

Articolul nu'l putem publica pentru a nu se avea impresia că răspundem prin „Administrația Română” pamfletelor și cupletelor, însă dat fiind importanța și valoarea lui îl vom trimite în copie tuturor președinților filialelor asociației noastre și — dacă va fi nevoie — chiar tuturor notarilor, în ceea ce privește activitatea președintelui, gestiunea sa stă la dispoziția oricărui coleg. Cu cele mai bune sentimente frățesti,

— * —

Fistănuș, Jud. Odorheiu. — Vă vom da în curând rezultatul intervențiilor ns.

— * —

Notarii comunali să nu uite, că d. Ministru Iuca, care actualmente face o serie de inspecții administrative, este FRATELE LOR.

— * —

Din cauza abundenței de material, amânăm publicarea articolului „Diviziunile administrative în în operele vechilor oameni politici”.

— * —

In numărul viitor vom începe publicarea unor serii de articole de foarte mare importanță pentru colegii notari (despre primul ajutor în caz de accidente) datorite dlui dr. Augustin Maior, primmedic și primcomandant al Salvării din Timișoara.

O carte importantă pt. notarii comunali.

Colaboratorul revistei noastre, Dl Primpretor ALEXANDRU MOVILĂ, a scos de sub tipar lucrarea cu titlul „C o m u n a” — interesele și activitatea autorităților locale — care conține un studiu foarte interesant asupra administrației comunale.

Autorul, pornind dela principiul că, comuna este prima bază pe care, la toate popoarele, legiutorul a clădit edificiul social, iată ce spune la pag. 11 :

„Comuna este prima bază pe care, la toate popoarele, legiutorul a clădit edificiul social și deci are cele mai solide fundamente în istorie. Născută ca și statul din tradițiunile, obiceiurile și. nevoile societății, legea o reglementează, dar nu legea a creiat-o.”

„Comuna, născută în mod spontan, din necesități sociale, reprezintă embrionul societății și elementul constitutiv al organizațiunei sociale. Comuna este elementul esențial, celula embrionară în care se pregătește individul și în care i-se dau primele noțiuni de viață publică. Ea este școala socială a națiunei, adică prima organizațiune în care individul face cunoștință cu chestiunile de interes general și în care el se deprinde să respecte legile, cari, pentru prima dată, îi fac școală sa politică”.

„Comuna este dar plămânul statului, celula sa constructivă, care poartă pecetea caracterului său, geniul său național și a istoriei sale”.

Studiul organizării comunale este de mare importanță, mai ales pentru organele administrative, cu atât mai mult cu cât viața statului, în mai toate aspectele și amănuntele ei, se apreciază prin prizma vieței comunale, iar schimbările aduse vieței locale au repercursiuni adânci în viața statului.

De aceea, autorul studiază cu multă competență în toată amănunțimea viața comunală, cu variatele și complicatele ei probleme.

Lucrarea se compune din 3 părți și anume: P A R T E A I-a, care cuprinde unele generalități privitoare la organizarea comunelor și o privire retrospectivă asupra administrației locale române, trecându-se în revista comuna dela primele sale începuturi până la legea de unificare administrativă din 1925 și apoi legea pentru organizarea administrației locale din 1929. P A R T E A II-a, cuprinde structura și activitatea organelor deliberative ale comunei — consiliu, delegația consiliului, comisie interimară — cu arătarea și discutarea actelor administrative. P A R T E A III-a, cu: Actualul text al legii pentru organizarea administrației locale, în care s'au introdus toate modificările ce i-s'au adus, cu 13 proiecte de regulamente comunale privitoare la igienă și sănătate publică, edilitate, poliția rurală, circulație, etc., un proiect de statut pentru organizarea pompierilor voluntari, precum și un proiect de statut pentru asocierea comunelor.

Iată de ce lucrarea Domnului Primpretor Alexandru I. Movilă este utilă nu numai organelor administrative, dar chiar oricărui cetățean.

„ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ”.

CONDIȚIUNI DE PROCURARE:

Comenzile se vor face pe o cartă poștală, sau pe formularul de mai jos.

Un exemplar cu 280 pag. costă Lei 120.— Pentru comenzi de 15 exempl. se trimite un exemplar gratuit. Pentru fiecare exemplar achitat anticipat se acordă 10% reducere. Comenzile și mandatele se vor adresa autorului: Alexandru I. Movilă, prim-pretorul Plășei Comloș, Jud. Timiș-Torontal. Expedierea se va face contra ramburs.

A apărut :

Tratat
de
Drept Administrativ
Vol. I.
Principii generale

Ediția IV.

de **PAUL NEGULESCU**
Profesor la Universitatea din București.

București.

Institut de arte grafice E. Marvan,
Bd. Principele Mircea 10

1934.

— cirea d-lor:
J. H. VERM... erențiar universitar, avocat.
ZESCU, avocat.
P. ALEXANDRESCU-ROMAN, Doctor în drept dela
Paris, avocat.

Secretar de redacție: CONST. D. MIRA, avocat

Apare săptămânal.

REPERTORIU
DE
Jurisprudență
Administrativă

Red. și Adm.: București, Str. V. Lascăr 18. - Tel. 231-60
Abonament anual: magistrați 500 lei, avocați 600 lei,
instituțiuni 1000 lei. Exemplarul 20 lei.

Constituționalitatea legilor. — Drept administrativ.
Statutul funcționarilor publici. — Pensuni. — Drept
vamal. — Contabilitate publică. — Drept interna-
țional. — Drept fiscal.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ
ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Onor.

Pretura Plășei